

Το σχολείο μας

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΑΝΙΔΕΙΝ...!

Οι ... απογευματινοί τύποι
Ομάδα μουσικής παραγωγής
Σελίδα 4

Ομάδα Podcast YouTube
Η κινηματογραφική ομάδα
Η ομάδα της Ρητορικής
Σελίδα 5

Η καλλιτεχνική ομάδα
Σελίδες 6-7

Ομάδα Scrabble στα Αγγλικά!
Σελίδα 8

Οι πολύτροποι μαθητές... προβληματίζονται!
- Κοινωνικός αποκλεισμός - Πώς κάποια άτομα
μας εμποδίζουν να βρούμε ελεύθεροι στην
κοινωνία...

- Ποίημα μιας μαθήτριας
Σελίδα 9

Κόμικ του μαθητή Κωνσταντίνου Περγαντή
Σελίδες 10 - 11

Ταξίδι στον χρόνο...Αφιέρωμα για τα 100 χρόνια
από την Μικρασιατική καταστροφή
(1922-2022)
Σελίδες 12-19

Οι πολύτροποι μαθητές... πειραματίζονται!
Φυσική
Σελίδα 20

Μαθηματικά
Σελίδα 21

Βιολογία
Σελίδα 22

Ταξιδιωτικές εμπειρίες! Οι πολυήμερες
εκδρομές!

Α΄ γυμνασίου: Κύπρος
Σελίδες 22-24

Β΄ γυμνασίου: Μόναχο
Σελίδες 25-26

Γ΄ γυμνασίου: Βρυξέλλες και Άμστερνταμ
Σελίδες 27-28

Συνταγές
Σελίδες 29-30

Παιχνίδια
Σελίδα 31

Το σχολείο μας

ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2022

Σεπτέμβριος 2021 - Ιανουάριος 2022

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

Υπεύθυνες έκδοσης:

Δήμητρα Αλευρή

Ζωή Θεοδωροπούλου

Συντακτική ομάδα:

Οδυσσέας Αναγνωστάκης, Γ2

Ορέστης Αντωνόπουλος, Α2

Σταμάτης Βαλλιανάτος, Α2

Λένα Γερόσταθου, Α2

Μαντώ Γεωργαντώνη, Α2

Πέτρος Γκίκας, Α2

Ζέτα Καπερώνη, Α2

Λουκία Καπλανίδη, Β2

Μαριάννα Καριεντίδη, Α3

Αναστασία Κουνάβη, Γ2

Δήμητρα Κόχειλα, Α2

Κατερίνα Λιούλη, Α3

Σωτήρης Μαντέλης, Α2

Γιάννης Μεντζάς, Α2

Ναταλία Μοιρασγέτη, Α2

Κωνσταντίνα Μπαλτά, Α2

Άγγελος Μπελιάς, Α2

Δημήτρης Ντινόπουλος, Α2

Παναγιώτης Ολύμπιος, Α2

Χρύσα Παππά, Α2

Κωνσταντίνος Περγαντής, Α1

Θοδωρής Πιλάλης, Γ2

Αθηνά Ραπατζίκου, Γ3

Κωνσταντίνος Ραπατζίκος, Α2

Ρένια Σμυρνή, Β2

Ιωάννης Ταμπουρέας, Α1

Δημήτρης Τράκας, Α2

Σταυρούλα Τριανταφυλλίδη, Α2

Δημήτρης Χάραρης, Α2

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μια ιδιαίτερη σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Κι αυτό το τέλος δεν σημαίνει μόνο την ολοκλήρωση και τη λήξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας... Πολύ περισσότερο σημαίνει την επίτευξη των ποικίλων στόχων του σχολικού προγράμματος. Φέτος στο σχολείο μας πετύχαμε την αδιάκοπη εκ του σύνεγγυς εκπαίδευση επαναφέροντας και διατηρώντας τους μαθητές μας στο πλήρες εκπαιδευτικό πρόγραμμα μετά από ενάμιση χρόνο αποχής από τα θρανία. Τα παιδιά συμμετείχαν απρόσκοπτα στις πρωινές και απογευματινές δραστηριότητες (απο)λαμβάνοντας πλήθος διαφορετικών ερεθισμάτων. Αυτή η μεστή εμπειριών –παρά τους όποιους περιορισμούς– σχολική χρονιά λήγει και ο απόηχός της είναι σίγουρα θετικός!

Δεν έχουμε παρά να ευχαριστήσουμε όλα τα παιδιά που αποτύπωσαν στο τρίτο, και τελευταίο για φέτος, τεύχος της εφημερίδας μας τα συναισθήματα και την πηγαία χαρά τους για όσα... πολύτροπα βίωσαν στο σχολείο! Εις το επανιδείν, λοιπόν...

Οι υπεύθυνες έκδοσης

Δήμητρα Αλευρή, Ζωή Θεοδωροπούλου

Οι ... απογευματινοί τύποι!

Ομάδα μουσικής παραγωγής

Ίσως ζούμε στην εποχή όπου η δυνατότητα καλλιτεχνικής έκφρασης είναι πιο προσιτή από ποτέ. Στις μέρες μας βιώνουμε μια άνευ προηγουμένου ανάπτυξη της τεχνολογίας, σε συνδυασμό με απεριόριστη δυνατότητα για ελεύθερη και δωρεάν προβολή μέσω των social media. Πολλοί από τους νέους καλλιτέχνες που θαυμάζουμε, υπάρχουν σοβαρή περίπτωση να μην τους γνωρίζαμε ποτέ στην προ instagram και tik tok εποχή, πολλές από τις μουσικές που ακούμε σήμερα πιθανότατα δεν θα έφταναν ποτέ στα αυτιά μας, εγκλωβισμένες στα σκουριασμένα γρανάζια της γραφειοκρατίας, των κλικών και του ελιτισμού των μεγάλων εταιρειών παραγωγής και διανομής, όπως αυτές λειτουργούσαν στην προ internet εποχή.

Στις μέρες μας λοιπόν μπορείς να πειραματιστείς με τη μουσική έχοντας στη διάθεση σου ένα pc στο οποίο έχεις εγκαταστήσει ένα DAW (Digital Audio Workspace). Αν έχεις μουσική παιδεία, αυτό μπορεί να σε βοηθήσει να πετύχεις ένα πολύ καλό αποτέλεσμα, αλλά ακόμα κι αν δεν έχεις ιδέα από νότες και κλίμακες και πάλι η τεχνολογία μπορεί να σε βοηθήσει να συνθέσεις ένα μικρό αριστούργημα και στη συνέχεια να το μοιραστείς στις social πλατφόρμες σου και να αφουγκραστείς άμεσα τις αντιδράσεις του κοινού σου. Αν όλα τα παραπάνω σας φαίνονται σενάριο επιστημονικής φαντασίας αρκεί να

κάνετε ένα μικρό search στον θείο Google και να ανακαλύψετε πως πολλοί από τους αγαπημένους σας Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες ακολούθησαν αυτήν την πορεία για να αναδειχτούν.

Αναρωτιέσαι τώρα πώς σχετίζονται όλα αυτά με την Πολύτροπη Αρμονία!

Φέτος για πρώτη χρονιά, με την καθοδήγηση του καθηγητή κ. Παναγιώτη Κάππα, λειτούργησε στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του σχολείου μας η ομάδα Μουσικής παραγωγής. Τα παιδιά που συμμετείχαν στη δραστηριότητα είχαν τη δυνατότητα να γνωρίσουν τη λειτουργία ενός DAW (ableton), να δουν κάποια βασικά εργαλεία που χρησιμοποιούνται στα πλαίσια της σύγχρονης μουσικής παραγωγής και κυρίως να καταλάβουν πως η δυνατότητα μουσικής έκφρασης είναι κάτι προσιτό. Κι αν δεν είσασταν μέλος της ομάδας φέτος, ποιος ξέρει, ίσως γίνετε του χρόνου

Ομάδα Podcast - YouTube

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του σχολείου μας λειτούργησε για πρώτη φορά φέτος η ομάδα Podcast - YouTube. Τη φετινή χρονιά τα παιδιά που συμμετείχαν στην ομάδα οργάνωσαν συνεντεύξεις καθηγητών τους, τις οποίες βιντεοσκόπησαν και ηχογράφησαν με σκοπό να τις παρουσιάσουν στο YouTube ως video και στο Spotify ως ηχητικά podcasts.

Στόχος της ομάδας για τη νέα χρονιά θα είναι να ξεφύγει από τα στενά πλαίσια του σχολείου και να οργανώσει και να παρουσιάσει υλικό με αγαπημένους καλλιτέχνες ή πρόσωπα της επικαιρότητας αναπτύσσοντας περαιτέρω το υλικό της.

Τα πρώτα μας βίντεο έχουν ήδη ανέβει στο YouTube! Αν δεν τα έχεις δει, αναζήτησε το κανάλι μας πληκτρολογώντας < Politalk > ! Σύντομα οι συνεντεύξεις μας θα ανέβουν και στο Spotify, οπότε έχε το νου σου !

Η ομάδα της Ρητορικής

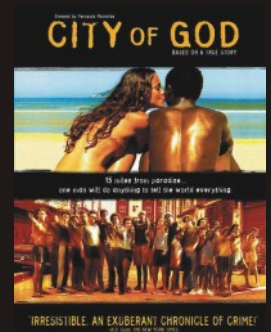
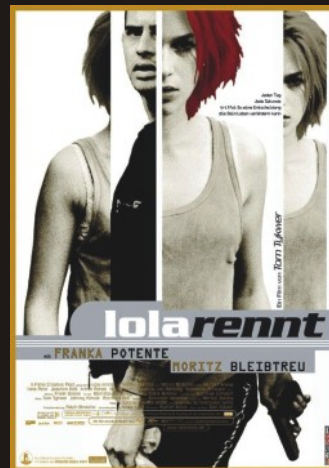
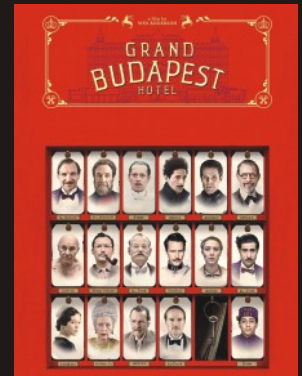
Η ρητορική ομάδα αποτελεί ένα από τους απογευματινούς ομίλους που λειτουργούν στο σχολείο μας. Στην ρητορική ομάδα κάθε μέλος έχει την ευκαιρία να προβληματιστεί πάνω σε επίκαιρα θέματα, να αναπτύξει τον νου και τον λόγο του, να μάθει να επιχειρηματολογεί, να συνεργάζεται, να καλλιεργεί τη φαντασία του, να οργανώνει την σκέψη του και, τελικά, να αποκτήσει την ικανότητα να προσεγγίζει θέματα γενικού ενδιαφέροντος. Η ρητορική επίσης προσφέρει σε κάθε μέλος αυτοπεποίθηση και τη δυνατότητα να μπορεί να ακούει και να συμμετέχει σε έναν πολιτισμένο διάλογο. Ωστόσο, όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν χωρίς τη βοήθεια και την υποστήριξη των υπεύθυνων καθηγητριών της ομάδας μας, της κ. Δήμητρας Μαζαράκη και της κ. Μαρίας Τσιπουριάρη.

Η κινηματογραφική ομάδα

Η κινηματογραφική ομάδα της Πολύτροπης Αρμονίας λειτούργησε και φέτος στα πλαίσια λειτουργίας των δραστηριοτήτων του σχολείου μας. Τις Παρασκευές λοιπόν, μετά την ολοκλήρωση του κανονικού προγράμματος του σχολείου μας, τα Πολυτροπάκια μας είχαν την ευκαιρία να χαλαρώσουν παρακολουθώντας ταινίες μαζί με τους φίλους και συμμαθητές τους στο αμφιθέατρο του λυκείου μας. Παρακάτω μια μικρή λίστα με τις ταινίες που παρακολουθήσαμε μέσα στη χρονιά και σας προτείνουμε.

Θα χαρούμε να βρεθείτε στις προβολές που θα οργανώσουμε μελλοντικά!

- Grand Budapest Hotel
- Dune
- Lola rennt
- Le diner des cons
- City of God

Η καλλιτεχνική ομάδα

Οι μαθήτριες και οι μαθητές Σπύρος Βαρέσης (Α1), Άννα και Αγγελική Βγενοπούλου (Α1), Κωνσταντίνος Περργαντής (Α1), Σοφία Διαμαντίδη (Β1), Γιάννης Ζγουρδάκης (Γ1) και Κωνσταντίνος Παρασκευαΐδης (Α3) αποτελούν την καρδιά αυτής της ομάδας! Τα παιδιά με την καθοδήγηση της καθηγήτριάς τους κ. Κατερίνας Μαυρίδη συμμετείχαν στον 8ο διαγωνισμό "Σκιτσοφρένια" του Αμερικανικού Κολλεγίου Αγ. Παρασκευής Pierce. Θέμα του διαγωνισμού ήταν "Εγώ". Τα παιδιά εξέφρασαν μέσα από το παρακάτω κόμικ το πώς βιώνουμε καθημερινά δύο πραγματικότητες, αυτή που συμβαίνει στ' αλήθεια και αυτή που φανταζόμαστε στο μυαλό μας επηρεαζόμενοι από τα συναισθήματά μας.

Εγώ ζω τον κάθε μέρα μου ανάμεσα σε δύο πραγματικότητες. Αυτή που συμβαίνει στ' αλήθεια γύρω μου κι αυτή που συμβαίνει μέσα στο μυαλό μου...

Περπατώ στο περπάτημα που έχω στο μυαλό μου να πάω στο σχολείο...

Φαντάζομαι τα κτήρια σαν τεράστια μανιτάρια

Κάποιες φορές η πόρτα της τάξης...

Μοιάζει με το τρομακτικό χαμόγελο ενός ζόρατος

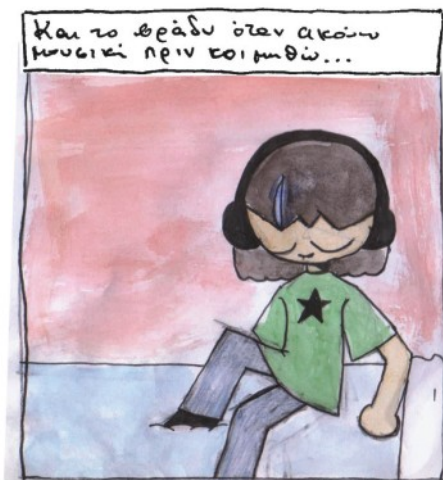
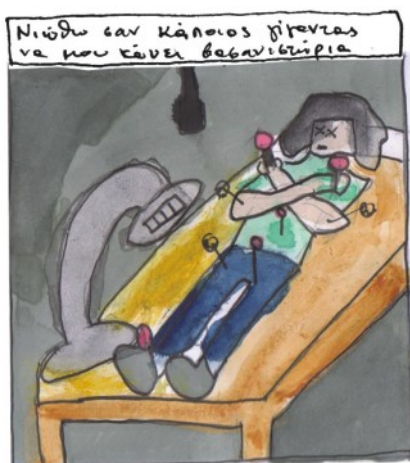

Και κάποιες φορές, όταν είμαι στο χέρι μου στο μάθημα...

Φαντάζομαι γύρω μου χιλιάδες άρρια μάτια να με κοιτάζουν από πάνω και

Επιπλέον, τα παιδιά, επηρεασμένα από τα πολιτικά τεκταινόμενα και προβληματισμένα για το μέλλον του πλανήτη, αν ο πόλεμος στην Ουκρανία συνεχίσει να μαίνεται, θέλησαν να στείλουν ένα ηχηρό και διαχρονικό αντιπολεμικό μήνυμα δημιουργώντας ένα γκράφιτι με στένσιλ σε έναν εξωτερικό τοίχο στο προαύλιο του σχολείου. Το γκράφιτι απεικονίζει δυο μάτια. το αριστερό βλέπει την Ειρήνη και το δεξί θλιμμένο και με δακρυσμένο αντικρίζει τον πόλεμο και τις ολέθριες συνέπειές του... Αυτά τα μάτια υπάρχουν στο προαύλιο, για να τα κοιτάζουμε και να μην ξεχνάμε...

Ομάδα Scrabble στα Αγγλικά!

Υπάρχει πιο ευχάριστος τρόπος να κάνεις εξάσκηση στο - βαρετό, let's admit it- λεξιλόγιο των Αγγλικών από το να παίζεις ... Scrabble; Και βέβαια όχι! Φέτος για πρώτη χρονιά, με την καθοδήγηση της καθηγήτριας Αγγλικών κ. Λαμπρινής Τσακιρέλη, οι μαθητές της Β΄ και την Γ΄ Γυμνασίου συμμετείχαν σε ενδοσχολικό τουρνουά αγγλικού Scrabble. Τα παιδιά χωρίστηκαν σε δύο ομάδες, Lower και Proficiency, ανάλογα με το επίπεδό τους. Για το τουρνουά διεξήχθησαν δύο γύροι, στις 3 και 27 Μαρτίου το απόγευμα, μετά το πέρας των σχολικών μαθημάτων. Ο τελικός πραγματοποιήθηκε στις 7 Απριλίου. Νικητές αναδείχθηκαν οι Γεράσιμος Παπαχριστόπουλος, από την ομάδα του Lower, και Αγγελής Απολλωνάτος, από την ομάδα του Proficiency. Έπαθλο για τον καθένα από τους νικητές του τουρνουά ήταν ένα smartwatch, ενώ για τους υπόλοιπους συμμετέχοντες ... πολλά κομμάτια πίτσα! It was, definitely, a win - win situation!

Οι πολύτροποι μαθητές... προβληματίζονται!

Κοινωνικός αποκλεισμός. Πώς κάποια άτομα μας εμποδίζουν να βγούμε ελεύθεροι στην κοινωνία...

Είναι γνωστό πως πολλοί συνάνθρωποί μας δεν έχουν το θάρρος να βγουν έξω στην κοινωνία, γιατί δεν θεωρούνται αποδεκτοί από τους γύρω τους. Αυτό προφανώς οφείλεται στα σημερινά στερεότυπα και τις απόψεις που δεν θα σταματήσουν ποτέ να κλονίζουν τον κόσμο μας.

Ειδικότερα, οι «ξένοι», οι άνθρωποι διαφορετικής εθνικότητας, θεωρούνται μη αποδεκτοί κοινωνικά λόγω της καταγωγής τους ή του χρώματος δέρματος τους. Ο φυλετικός ρατσισμός αποτελεί, αναμφισβήτητα, ένα από τα κυριότερα προβλήματα της σημερινής κοινωνίας. Ακόμη, άτομα διαφορετικής σεξουαλικότητας χλευάζονται καθημερινά από χιλιάδες κόσμο χωρίς να ενοχλούν τον οποιονδήποτε. Επιπροσθέτως, οι άνθρωποι διαφορετικής νοστορίας εκφράζουν πολλές φορές τη γνώμη τους με απόλυτο τρόπο, εξωτερικεύοντας αισθήματα εμπάθειας και μισαλλοδοξίας. Τέλος, άνθρωποι με ειδικές ανάγκες ή δεξιότητες θεωρούνται αλλιώτικοι και η κοινωνία μας, δυστυχώς, τους αποκλείει έμπρακτα, καθώς αδιαφορεί για τη δημιουργία συγκεκριμένων υποδομών και την παροχή ίσων ευκαιριών σε όλα τα μέλη της. Τελικά, η μαζοποίηση και η επικράτηση της πλειοψηφίας οδηγούν αναπόφευκτα στην περιθωριοποίηση των μειοψηφιών...

Πια η κατάσταση έχει φτάσει στο μη περαιτέρω. Πραγματικά, δεν είναι δυνατόν τον 21ο αιώνα να κρίνουμε έναν άνθρωπο με βάση το χρώμα του δέρματός του ή την εθνικότητά του, με βάση το βάρος του ή τα ρούχα που φοράει! Όσοι άνθρωποι κρίνουν με βάση αυτά τα κριτήρια είναι άτομα χειριστικά και δημιουργούν

ανασφάλεια και φοβίες στον κοινωνικό τους περίγυρο! Αλλά και όσοι δέχονται επικριτικά ή ρατσιστικά σχόλια, καλό θα ήταν να αδιαφορούν για το «τι θα πει ο κόσμος», γιατί οι περισσότερες αντιλήψεις του κόσμου δεν αξίζουν την προσοχή και το ενδιαφέρον τους και μάλλον πρέπει να αναθεωρηθούν επειγόντως. Αυτή η αναθεώρηση είναι ευθύνη όλων μας και κυρίως της νέας γενιάς!

Ποίημα μιας μαθήτριας

Μου έδωσες αγάπη, μου την πήρες πίσω, με έκανες να αξίζω μα μου πήρες την αξία, με έκανες να χαίρομαι, μου πήρες την χαρά.

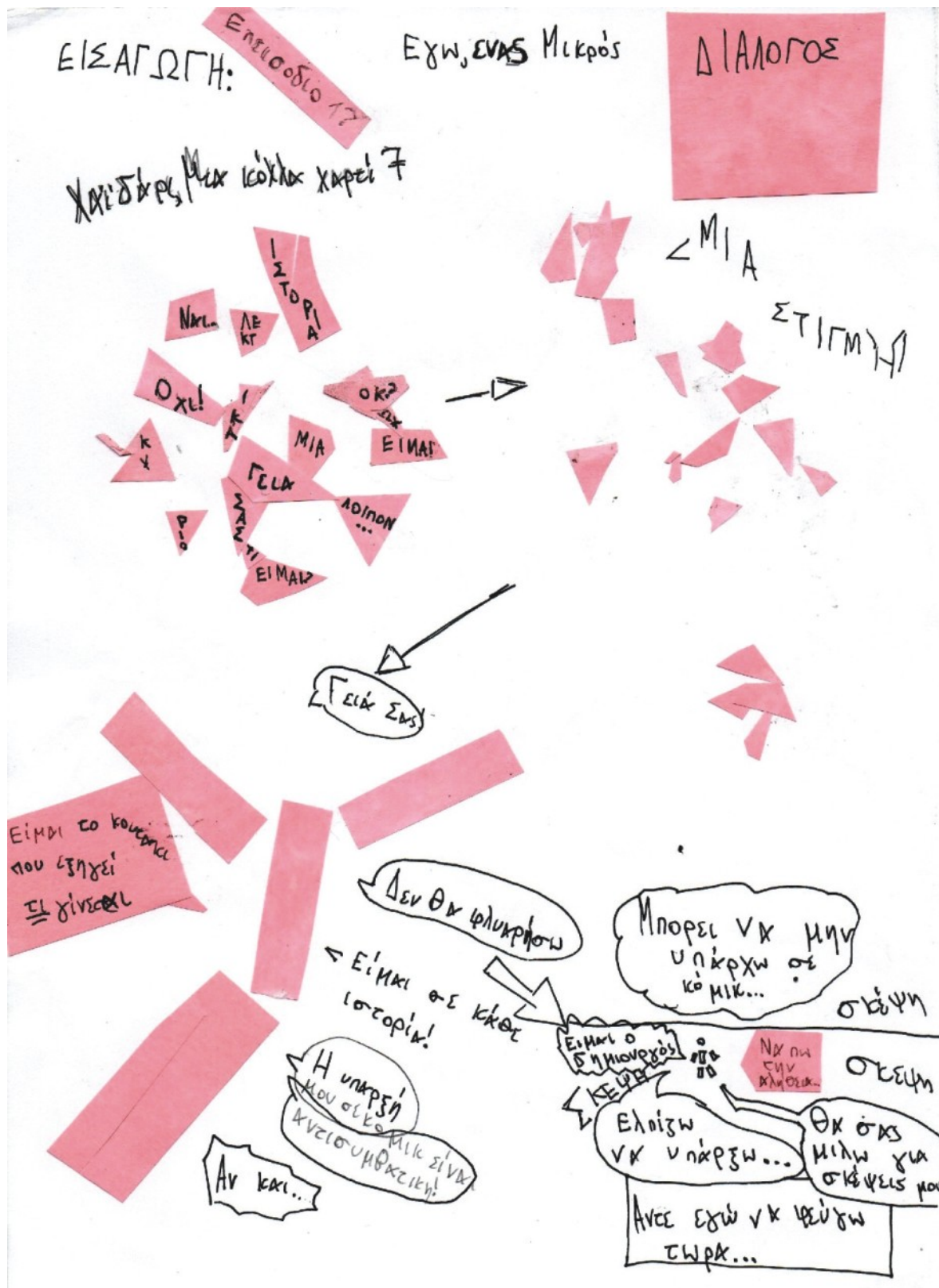
Κάτι άλλαξα εγώ ή κάτι άλλαξες εσύ; Με έκανες να μετράω, αλλά τελικά μου πήρες και τα νούμερα. Με πήρες εμένα θαρρώ, και με αντάλλαξες με κάποιον καλύτερο, κάποιον πιο ιδανικό.

Τέλος όλες οι αναμνήσεις, τέλος και όλες οι εξορμήσεις και ποτέ δεν θα γυρίσουν πίσω ξανά. Ξέχνα τις αναμνήσεις, μην αναθυμάσαι τα παλιά, τίποτα δεν υπάρχει πια.

Κόμικ του μαθητή Κωνσταντίνου Περγαντή

Η γέννηση ενός κόμικ

Εσείς ξέρετε πώς γεννιέται ένα κόμικ; Ο Κωνσταντίνος, όπως κάθε διερευνητικός καλλιτεχνικός νους, προβληματίστηκε για την τέχνη του και δημιούργησε αυτό το αυτοαναφορικό έργο. Μας καλεί, λοιπόν, να αποκρυπτογραφήσουμε αυτόν τον χάρτη και να μπούμε για λίγο στο μυαλό ενός κομίστα!

Ανθρώπινες ... ισορροπίες

Στο παρακάτω κόμικ περιγράφονται κάποιες από τις δυσκολίες που είναι πιθανό να αντιμετωπίσει ένας φοιτητής!

Αφιέρωμα για τα 100 χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή (1922-2022)

Φέτος συμπληρώνονται εκατό χρόνια από την καταστροφή της Σμύρνης. Με αφορμή αυτή τη θλιβερή επέτειο οι μαθήτριες και οι μαθητές της Α΄ Γυμνασίου διάβασαν λογοτεχνικά βιβλία που αφορούν το προσφυγικό ζήτημα εν γένει. Έτσι, μέσω της Λογοτεχνίας ταξιδέψαμε στις χαμένες πατρίδες, γνωρίσαμε μέσα από μαρτυρίες προσφύγων τα ιστορικά γεγονότα, προβληματιστήκαμε για τις αιτίες και τα αποτελέσματα της προσφυγικής αυτής κίνησης, μάθαμε για την προσπάθεια αποκατάστασης των προσφύγων στο ελλαδικό έδαφος και για τις εύθραυστες ισορροπίες στις ανθρώπινες σχέσεις μεταξύ προσφύγων και Ελλαδιτών.

Οι μαθήτριες και οι μαθητές της Α΄ Γυμνασίου διάβασαν τα παρακάτω βιβλία:

Βενέζης Ηλίας, *Αιολική Γη*, Αθήνα: Εστία, 2011.

Βενέζης Ηλίας, *Γαλήνη*, Αθήνα: Εστία, 2010.

Βενέζης Ηλίας, *Το νούμερο 31328. Το βιβλίο της σκλαβιάς*, Αθήνα: Εστία, 2011.

Γιουρένεκ Λου, *Η μεγάλη φωτιά*, Αθήνα: Ψυχογιός, 2016.

Δαρλάση Αγγελική, *Το αγόρι στο θεωρείο*, Αθήνα: Μεταίχμιο, 2017.

Δούκας Στρατής, *Η ιστορία ενός αιχμαλώτου*, Αθήνα: Κέδρος, 2008.

Κατσάρας Χαράλαμπος, *Η πόλη με τα χαμένα παραμύθια*, Αθήνα: Κέδρος, 2008.

Κατσιπη-Σπυριδάκη Ειρήνη, *Στο δρόμο του ήλιου*, Αθήνα: Κέδρος, 2008.

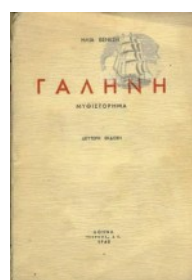
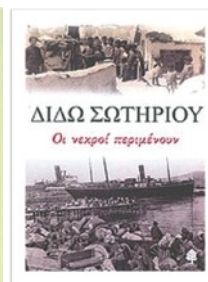
Κουμαριανού Μαριάννα, *Δέλτα όπως Διδώ*, Αθήνα: Καλέντη, 2021.

Σωτηρίου Διδώ, *Ματωμένα χώματα*, Αθήνα: Κέδρος, 2012.

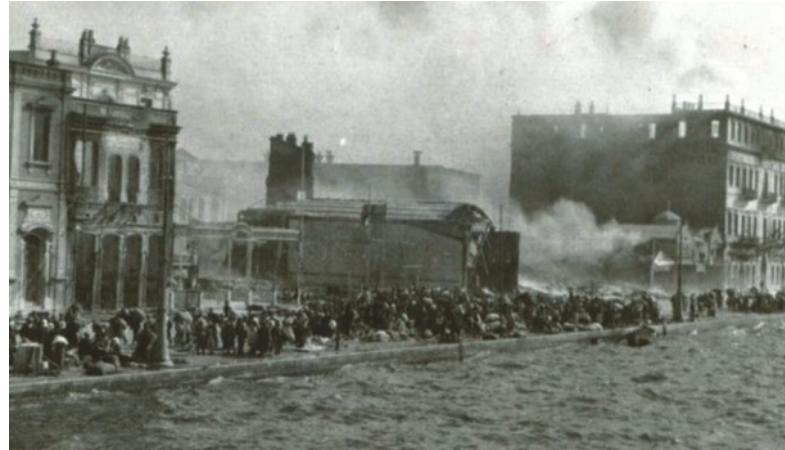
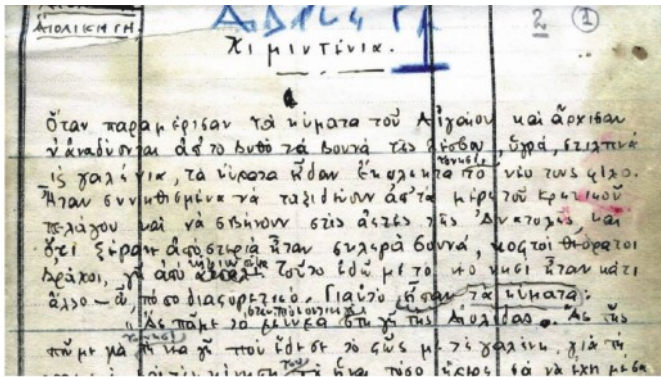
Σωτηρίου Διδώ, *Μέσα στις φλόγες*, Αθήνα: Κέδρος, 2011.

Σωτηρίου Διδώ, *Οι νεκροί περιμένουν*, Αθήνα: Κέδρος, 2011.

Χαϊδεμένου Φιλώ, *Γιατί Φιλώ η Μικρασιάτισσα*, Αθήνα: Μωβ Σκίυρος, 2017.

Διαβάζοντας τα λογοτεχνικά βιβλία...

Ανακαλύψαμε τα ημερολόγια των ηρώων...

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Πόσος καιρός πάει που έχω να σου γράψω; Από τότε με την υποδοχή του ναυτικού... Ήρθαν οι σωτήρες μας, λέγαμε. Μα τελικά προσφυγοπούλα κατήντησα με την φορεσιά μου ποτισμένη από το αίμα του κυρ Βασιλή που σφάξανε μπροστά μου. Πριν από τρεις μέρες έφτασα εδώ, στον Πειραιά. Τυχαία σε βρήκα στο καράβι πεταμένο. Κάθομαι κάτω στο έδαφος με σκιμμένο το κεφάλι, όπως ένα πλήθος ανθρώπων. Ούτε φαγητό, ούτε χρήμα, ούτε σπίτι. Άλλωστε τι λέω; Πρόσφυγες είμαστε. Εμείς που χύσαμε το αίμα μας για αυτούς κι εκείνοι που πλούτισανε, που ήρθαν και τους φιλοξενήσαμε και ό,τι χρειαστήκανε τους το δώσαμε. Δεν ξέρω πραγματικά τι άλλο μου επιφυλάσσει το μέλλον. Αν θα ζήσω ή θα πεθάνω. Θα προσπαθήσω να σου γράφω όσο πιο συχνά μπορώ, αφού, παρότι λαλιά δεν έχεις, μπορείς να με ηρεμήσεις...

Φιλιώ

Ορέστης Αντωνόπουλος, Α2

Για το βιβλίο Γιαγιά Φιλιώ η Μικρασιάτισσα

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Συγγνώμη που δεν σου γράφω συχνά. Να ξέρεις όμως ότι δεν σε έχω ξεχάσει. Επίσης, να ξέρεις ότι κάνω τα αδύνατα δυνατά, ώστε να καταφέρω να καταγράψω όσα πιο πολλά μπορώ, για την κατάσταση, στην οποία βρίσκομαι.

Ημερολόγιό μου, δεν σου κρύβω ότι φοβάμαι, φοβάμαι πολύ. Τελικά, ο πόλεμος δεν είναι παιχνίδι. Κανείς δεν κερδίζει, μόνο χάνει, απλά δεν το καταλαβαίνει. Έφτασα στην Ελλάδα, και είμαι σε ένα μέρος που δεν ξέρω καν πως το λένε. Κανένας δεν μας θέλει, κανείς δεν συμπάσχει, είναι σαν να έχουμε χωριστεί σε δύο στρατόπεδα, Έλληνες και Μικρασιάτες. Μας φωνάζουν «πρόσφυγες»... Να ήξερες πόσο μου λείπει η γιαγιά και η θεία...! Τις αγαπάω πολύ κι ας μην μπορώ να ξέρω τι κάνουν. Θα προσπαθήσω να σου γράψω και αύριο, μην ανησυχήσεις όμως, αν δεν σου γράψω ούτε αύριο. Να ανησυχήσεις άμα δεν σου ξαναγράψω ποτέ ξανά. Να ανησυχήσεις τότε, και μόνο τότε!

Ανέστης

Σταμάτης Βαλλιανάτος

Για το βιβλίο Η πόλη με τα χαμένα παραμύθια

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜΟΣ 205 ΔΕΥΤΕΡΗ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΔΗΣΤΗΜΙΟΥ 25 ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΗΣ: ΓΕΡΑΣ. ΛΥΧΝΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1-07 - ΤΟ ΦΥΛΑΚΟΝ ΛΕΙΤΑ 30

Η ΣΜΥΡΝΗ ΚΑΙΕΤΑΙ - Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΕΚΡΕΟΥΡΓΗΘΗ - ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΦΑΖΟΝΤΑΙ!

ΓΑΡΥΤΑΙ ΑΔ. ΚΑΡΑΒΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΡΟΥΣΣΟΣ ΑΔΕΛ. ΔΙΟΜΗΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Γ. ΕΣΦΗΤΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ	ΠΑΡΑΧΕΙΡΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1922
--	---------------------------------------

Μυτιλήνη, 24/09/1922

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Αυτή η εβδομάδα ήταν τρομακτική. Είδα το σπίτι μου να καίγεται, έχασα την οικογένειά μου, γιατί οι δρόμοι μας χωρίστηκαν από τις φωτιές. Είδα κάποιους φίλους μου να καίγονται ζωντανοί κι εγώ δεν μπορούσα να κάνω τίποτα για όλα αυτά. Καθώς έκλαιγα και έτρεχα μακριά από όλο αυτό το χάος ένας πάστορας ονόματι Έισα Τένινγκς ήρθε και με βοήθησε. Με έβαλε σε ένα πλοίο και έβλεπα τον τόπο όπου γεννήθηκα να καίγεται ολοσχερώς. Στην διαδρομή ήμουν πολύ κουρασμένος, για αυτό και κοιμήθηκα. Όταν ξύπνησα, είχα ήδη φτάσει σε έναν άγνωστο τόπο. Ο τόπος αυτός ονομάζεται Μυτιλήνη. Το ξέρω επειδή ρώτησα κάποιους ντόπιους πού βρισκόμουν. Πεινάω πολύ και μου λείπουν πολύ οι φίλοι μου και η οικογένεια μου. Δεν ξέρω τι μου επιφυλάσσει το μέλλον, αλλά ελπίζω να είναι κάτι καλό.

Δημήτρης Τράκας

Για το βιβλίο *Η μεγάλη φωτιά*

Σμύρνη, 31 Αυγούστου 1922

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Βρισκόμαστε σε μια μικρή βάρκα στο πέλαγος πηγαίνοντας στο άγνωστο. Οι φλόγες με καταπνίγουν και ο ουρανός έχει μαυρίσει. Βλέπω απέναντι τη Σμύρνη και νιώθω θλίψη, αδικία και φόβο, γιατί δεν θα την αντίκριζα ξανά. Το σπίτι μου έχει καεί και τον αδερφό μου τον πήραν οι Τούρκοι για να τον αποκεφαλίσουν.

Το σπίτι μου βρισκόταν στη συνοικία του Κάι. Εκεί ζούσαν πολλοί Άγγλοι αλλά και Έλληνες. Στο σπίτι έμενα εγώ με τον αδερφό μου, μιας και οι γονείς μας είχαν φύγει από τη ζωή. Ο αδερφός μου είχε το μαγαζί του πατέρα μου, στο οποίο πωλούσε υφαντά. Εγώ πήγαινα σχολείο στη Σμύρνη και βοηθούσα τον αδερφό μου στο μαγαζί. Δεν είχα παράπονο· το μαγαζί πήγαινε εξαιρετικά και το προτιμούσαν για τις αγορές τους οι Αγγλίδες, οι Γαλλίδες και οι Ελληνίδες. Οι ώρες στη Σμύρνη περνούσαν γρήγορα και ευχάριστα. Τα Σαββατοκύριακα η Σμύρνη φόραγε τα καλά της και στολιζόταν με πολλά φώτα και ανθρώπους. Εγώ και ο αδερφός μου πηγαίναμε σε θέατρα, σινεμά και κάναμε βόλτες παραλιακά κοιτάζοντας το πέλαγος.

Όμως, οι καιροί άλλαξαν. Διαβάσαμε στην εφημερίδα ότι ο Βενιζέλος αποφάσισε να μας βάλει στον πόλεμο, ώστε να υλοποιήσει το όραμα της Μεγάλης Ιδέας. Ο αδερφός μου πήγε στον πόλεμο και εγώ πρόσεχα το μαγαζί. Φοβόμουν για το μέλλον. Μετά από λίγο, για να μη μένω μόνη μου, μεταφέρθηκα στην ξαδέρφη μου. Ο χρόνος περνούσε και δεν μαθαίναμε τίποτα για τους Έλληνες. Ωστόσο, κάποια στιγμή ο αδερφός μου έστειλε ένα γράμμα όπου έγραφε ότι θα επιστρέψει για λόγους υγείας. Μετά από έναν μήνα γύρισε και έχοντας χάσει το ένα του χέρι! Τρόμαξα... Μας ενημέρωσε ότι τα πράγματα δεν είναι καλά αλλά εμείς δεν δώσαμε σημασία.

Στις 27 Αυγούστου του 1922 το μέτωπο έσπασε και τουρκικά στρατεύματα έφτασαν σε εμάς, στη Σμύρνη. Οι Τούρκοι βάλανε φωτιά και άρχισαν να καίνε τα πάντα. Εγώ με τον αδερφό μου μαζέψαμε τα πράγματά μας και πήγαμε προς το λιμάνι. Ο δρόμος ήταν δύσκολος, οι Τούρκοι έσφαζαν, αποκεφάλιζαν και σκότωναν όποιον έβρισκαν μπροστά τους. Όταν φτάσαμε στο λιμάνι, βρήκαμε τη θεία μου και την ξαδέρφη μου. Ο θείος βρισκόταν νεκρός σε ένα από τα σοκάκια της Σμύρνης. Βίαια, απομάκρυναν τον αδερφό μου και τον έβαλαν σε μια σειρά μαζί με άλλους νέους, όπου τους σκότωναν.

Τελικά, εγώ, η ξαδέρφη μου και η θεία μου μπήκαμε σε μία βάρκα. Φεύγοντας από τη Σμύρνη τραγου-

δούσαμε ένα σμυρναίικο τραγούδι με δάκρυα στα μάτια. Τώρα σε ποιον τόπο θα πάμε; Τι θα αντικρίσουμε; Θα μας φερθούν με στοργή ή θα μας διώξουν, επειδή είμαστε πρόσφυγες ;

Κατερίνα Λιούλη

Σμύρνη, 05/11/1920

Αγαπητό ημερολόγιο,

Η μέρα σήμερα ήταν πολύ δύσκολη, πιο δύσκολη από άλλες φορές. Είδα περισσότερους στρατιώτες από κάθε άλλη φορά να επιβιβάζονται και να πλέουν προς το άγνωστο, δεν είναι σίγουροι, εάν θα ξαναδούν οικο-γένεια, φίλους και γνωστούς. Δεν θα ήθελα να βρεθεί κανείς σε αυτή τη θέση.

Σκέφτομαι πάλι τη γιαγιά μου και μου έρχονται δάκρυα, θυμάμαι τις ζεστές αγκαλιές και τα τρυφερά φιλιά, αλλά την πιο ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου είχαν τα παρα-μύθια της. Μου λείπει τόσο πολύ που θα ήθελα να έρθει πάλι εδώ κοντά μου να με συμβουλευεί για κάθε νέα αρχή και να με ενθαρρύνει. Η γλυκιά της φωνή με να-νούριζε τις νύχτες πριν κοιμηθώ και μου ψιθύριζε πως το αύριο θα είναι καλύτερο και πως εκείνη θα είναι πάντα κοντά μου, αλλά τώρα πια δεν είμαι τόσο σίγουρος. Όμως με τον χρόνο κατάλαβα πως, κοντά ή μακριά, πάν-τα θα είναι κοντά μου, γιατί είναι κομμάτι της καρδιάς μου και την αγαπώ. Αυτή με έκανε αυτόν τον άνθρωπο που είμαι σήμερα. Ελπίζω η γιαγιά μου να με βλέπει και να είναι υπερήφανη για μένα και για την οικογένεια μου.

Αντίο για τώρα, γιατί πρέπει να φάω βραδινό.

Με αγάπη,

Ανέστης

Σταυρούλα Τρανταφυλλίδη

Για το βιβλίο *Η πόλη με τα χαμένα παραμύθια*

Γίναμε δημοσιογράφοι....

Το προσφυγικό ταξίδι των παππούδων μου από την Μικρά Ασία...

Όλη αυτή η τραγωδία που έζησαν οι γονείς της γιαγιάς μου έχει γραφτεί στην ιστορία. Άνθρωποι με αξίες, νοικοκυρεμένοι μετά τη μεγάλη καταστροφή αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω τους όλο το βίος τους, συναισθήματα, σχέσεις, τον πολιτισμό που είχαν αναπτύξει εκεί, τις εργασίες τους, τη ζωή τους.

Θα σας αφηγηθώ κάποιες εμπειρίες που έζησαν οι δικοί μου άνθρωποι, δηλαδή ο προπάππος και η προγιαγιά μου. Μετά τη μεγάλη καταστροφή το 1922 η προγιαγιά μου αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα Σπάρτα, όπου διέμενε, και να πάρει τον δρόμο της επιστροφής στην Ελλάδα. Ο δε παππούς της γιαγιάς μου με τον μεγάλο του γιο, ηλικίας 18 ετών ήταν στην εξορία και ήρθαν ξεχωριστά από την υπόλοιπη οικογένεια. Όμως δεν άντεξε τις κακουχίες λόγω μεγάλης ηλικίας και δυστυχώς απεβίωσε. Έτσι, ο μεγάλος γιος συνέχισε μόνος το ταξίδι της επιστροφής. Επιπλέον, η γιαγιά και υπόλοιπη οικογένεια από τα Σπάρτα της Μ. Ασίας έπαιρναν γαϊδουράκια, για να φτάσουν στο λιμάνι της Αττάλειας. Οι Τούρκοι όμως τους εκμεταλλεύονταν. Έπαιρναν τα χρήματά τους, τους άφηναν στη μέση της διαδρομής και εκείνοι έπρεπε να βρουν άλλο μεταφορικό μέσο, για να φτάσουν στον προορισμό τους, να μπορέσουν δηλαδή να μπουν σε κάποιο καράβι, ώστε να αποφύγουν την σφαγή των Τούρκων.

Η οικογένεια της προγιαγιάς μου κατάφερε να φτάσει στην Ελλάδα και να εγκατασταθεί μόνιμα στην Νέα Ιωνία. Τα πράγματα όμως εξακολουθούσαν να είναι δύσκο-

λα, καθώς οι Έλληνες τους αποκαλούσαν Τουρκόσπορους και δεν έδιναν σε κανέναν απ' αυτούς δουλειά. Αυτή ήταν μια πολύ τραυματική εμπειρία για τη μητέρα της γιαγιάς μου, αφού ήταν ένα εννιάχρονο κοριτσάκι και η εικόνα του καμένου και κατεστραμμένου τόπου της σημάδεψε για πάντα την αθώα παιδική ψυχή της.

Ζέτα Καπερώνη, Α2

Συνέντευξη με την γιαγιά μου!

- Πώς ονομάζεστε; Πότε γεννηθήκατε και από πού κατάγεστε;

- Ονομάζομαι Βασιλική Χάραρη, γεννήθηκα τον Απρίλιο του 1946 στο Δαφνί. Η καταγωγή του πατέρα μου ήταν από τη Σμύρνη της Μικράς Ασίας όπου και έζησε εκεί μέχρι την καταστροφή.

- Σας έχουν μιλήσει για τα χρόνια πριν την καταστροφή;

- Οι εικόνες και οι αναμνήσεις των παππούδων μου και του πατέρα μου ήταν θέμα συζήτησης με κάθε ευκαιρία. Ώρες ώρες οι περιγραφές τους ήταν τόσο έντονες που ένιωθα σαν να έχω διαβεί το κάθε σοκάκι, σαν να πρόλαβα να ζήσω και εγώ στο πατρικό του πατέρα μου, σαν να έχω φροντίσει και εγώ τα κτήματα των παππούδων μου.

- Πώς ζούσαν οι Έλληνες της Μικράς Ασίας εκείνα τα χρόνια και ποια η σχέση τους με τους Τούρκους;

- Οι Έλληνες ζούσαν μια ήρεμη ζωή. Όπως τώρα, αλλά πολύ περισσότερο τότε, οι δεσμοί της οικογένειας ήταν μεγάλοι. Δεν υπήρχε Κυριακή που να μην έτρωγαν οι συγγενείς μαζί. Η Κυριακή ήταν πάντα γιορτή. Δούλευαν πολύ και οι κόποι τους είχαν ανταμειφθεί. Οι περισσότεροι ασχολούνταν με τη γεωργία, την κτηνοτροφία και το εμπόριο. Τα μέρη ήταν εύφορα. Η σκληρή δουλειά έδινε καρπούς. Οι περισσότεροι ήθελαν να προσφέρουν μια καλή μόρφωση στα παιδιά τους, να τα κάνουν γιατρούς, δικηγόρους, επιστήμονες.

Έλληνες και Τούρκοι είχαν μάθει να ζουν μαζί αρμονικά. Ήταν φίλοι. Νοιάζονταν ο ένας για τον άλλο. Η ισορροπία όμως άρχισε να αλλάζει λίγα χρόνια πριν την μικρασιατική καταστροφή.

- Σας είχαν μιλήσει για τις ημέρες της σφαγής;

- Ο πατέρας μου απέφευγε να μιλά για εκείνες τις ημέρες, τις δύσκολες, όπως τις έλεγε. Συνήθως μας εξιστορούσε το πώς ένας καλός του φίλος φρόντισε να τους προειδοποιήσει να φύγουν το συντομότερο. Οι γονείς του έκαναν καλά που έφυγαν γρήγορα και ας άφησαν πίσω τους όλο τους το βίος.

Όσες φορές και να είχα επιμείνει να μου πουν τι ακριβώς έγινε εκείνες τις μέρες ποτέ δεν πήρα την απάντηση που ήθελα. Σπάνια ο πατέρας μου μίλαγε για εκείνες τις ημέρες. Πότε έλεγε ότι ήταν μικρός και ότι οι μνήμες του ήταν αχνές και πότε έλεγε ότι δεν θέλει να θυμάται. Ίσως να μην ήθελε να μας περιγράψει την κόλαση που έζησαν οι Έλληνες, γιατί ήμασταν παιδιά, για να μην λαβώσει τις ψυχές μας. Έφηβη κατάλαβα το μέγεθος της καταστροφής και αυτό από τον τύπο και τα βιβλία. Έπειτα αρρώστησε και έφυγε από τη ζωή. Ποτέ δεν έμαθα από εκείνον το τι ακριβώς συνέβη.

- Πώς κατάφερε να ξεφύγει η οικογένεια του πατέρα σας από την σφαγή;

- Η οικογένεια του πατέρα μου ήταν τυχερή. Κατάφερε να ξεφύγει μ' ένα σκάφος στη Χίο. Από εκεί έφτασαν στον Πειραιά. Στην αρχή έμεναν στην Κοκκινιά αλλά αργότερα ο πατέρας μου έγινε νοσοκόμος και διορίστηκε στο Ψυχιατρείο του Δαφνίου. Με μεγάλο κόπο κατάφερε να φτιάξει εκεί το σπιτικό του. Εγώ γεννήθηκα, μεγάλωσα, παντρεύτηκα, έκανα παιδιά και εγγόνια και εξακολουθώ να μένω στο Δαφνί.

- Αν και Έλληνες, ένιωσαν πρόσφυγες εδώ στην Ελλάδα;

- Όταν έφτασαν εδώ ήταν ξένοι, ήταν πρόσφυγες. Δυσκολεύτηκαν πάρα πολύ μέχρι να γίνουν αποδεκτοί. Πέρασαν δύσκολα. Το πρώτο διάστημα δεν υπήρχαν

δουλειές. Υπήρχε φτώχεια. Μετά κάπως πάτησαν στα πόδια τους. Ο παππούδες μου έκαναν τ' αδύνατα δυνατά για να μην μας λείψει τίποτα στα παιδιά τους.

- Σας ευχαριστώ πολύ!

Δημήτρης Χάραρης

Γίναμε Ιστορικοί!

Ο όρος *Μικρασιατική Καταστροφή* που έχει υιοθετηθεί από την ελληνική ιστοριογραφία για να περιγράψει τα αποτελέσματα της Μικρασιατικής Εκστρατείας στην Ελλάδα και στον ελληνισμό γενικότερα. Συγκεκριμένα, αναφέρεται στο τέλος του ελληνοτουρκικού πολέμου του 1919-1922, τη φυγή της ελληνικής διοίκησης από τα δυτικά μικρασιατικά παράλια, όπου είχε εγκατασταθεί μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και τη Συνθήκη των Σεβρών (1920), όπως και την σχεδόν άτακτη υποχώρηση του ελληνικού στρατού μετά την κατάρρευση του μετώπου και τη γενικευμένη πλέον εκδίωξη και εξόντωση μεγάλου μέρους του ελληνικού και χριστιανικού πληθυσμού της Μικράς Ασίας. Συνολικά, το φθινόπωρο του 1922 έφθασαν στην Ελλάδα περίπου 900.000 Μικρασιάτες πρόσφυγες.

Ο πλήρης απολογισμός της καταστροφής αυτής είναι πράγματι πολύ δύσκολος. Οι αρπαγές και οι λεηλασίες σπιτιών και περιουσιών, οι γεωργικές και κτηνοτροφικές καταστροφές, το γκρέμισμα σχολείων, ναών και άλλων ευαγών ιδρυμάτων, η καταστροφή βιοτεχνικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων, με τον παράλληλο ευτελισμό κάθε ανθρώπινης αξιοπρέπειας στον οποίο περιλαμβάνονταν βασανισμοί αιχμαλώτων, ακρωτηριασμοί, θανάτωση βρεφών, βιασμοί, η ηθική οδύνη υπό το κλίμα του τρόμου και της απειλής του θανάτου, αλλά και ατέλειωτες πορείες στα περιώνυμα "τάγματα εργασίας", με άγνωστο αριθμό ανθρώπων που χάθηκαν σ' αυτά, οι απαγχονισμοί, τα δημόσια λυντσαρίσματα, καθώς και οι εκτελέσεις με αποφάσεις των τουρκικών Δικαστηρίων της Ανεξαρτησίας δεν έχουν μέχρι σήμερα ερευνηθεί πλήρως.

Ορέστης Αντωνόπουλος

Με βάση τα τότε στοιχεία συνολικά μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1922 ο αριθμός των προσφύγων στην Ελλάδα ήταν 1.000.000. Υπήρχαν επίσης καθ' οδόν άλλες 275.000 πρόσφυγες από τον Πόντο και τουλάχιστον 100.000 από την Κωνσταντινούπολη. Συνολικά οι πρόσφυγες ήταν 1.317.000, αριθμός πολύ μεγάλος για τα τότε ελληνικά δεδομένα. Τα κύρια προβλήματα των προσφύγων ήταν η στέγαση και η καταπολέμηση των λοιμών που μάστιζαν μεγάλο πληθυσμό. Οι περιοχές που εγκαταστάθηκαν οι πρόσφυγες μετά την μικρασιατική καταστροφή ήταν στην Θεσσαλονίκη η οποία ονομάστηκε και Προσφυγομάνια (Περαία, Θέρμη, Αγχίαλο, Μαλακοπή, Αρετσού, Εύοσμος, Μενεμένη, Νέο Κορδαλιό, Διαβατά κ.ά.), Πρέβεζα (Νέα Σινώπη, Νέα Σαμψούντα), Αθήνα (Νέα Ιωνία, Νέα Σμύρνη, Νέα Φιλαδέλφεια, Ανάβυσσος), Βόλο (Νέα Ιωνία). Οι περισσότερες ονομασίες των Νέων Πατρίδων ήταν τοπωνύμια από τις περιοχές της Μικράς Ασίας. Αρκετές από αυτές μετονομάστηκαν αργότερα διότι τα αρχικά ονόματά τους ήταν Τούρκικα.

Σωτήρης Μαντέλης

Βασανισμένοι και πεινασμένοι, ταλαιπωρημένοι και εξαθλιωμένοι, ξεριζωμένοι και ρακένδυτοι, με αγνοούμενα ή νεκρά τα περισσότερα μέλη των οικογενειών τους, βάδισαν τον δρόμο της προσφυγιάς με καρτερία, αδικημένοι και ηττημένοι αλλά υπερήφανοι. Ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας καταστράφηκε οι Έλληνες ξεριζώθηκαν από τις πατρογονικές τους Εστίες. Στο διακί της μνήμης τους φύλαγαν φυλαχτό τις ευχές των παππούδων τους και τις ιερές θρησκευτικές τους εικόνες, τους προστάτες αγίους τους ελπίδα της τσακισμένης ζωής τους. Πολλοί Έλληνες ντόπιοι τους αποκαλούσαν «τουρκόσπορους». Οι σφαγές Ελλήνων και Αρμενίων από τους Τούρκους έκαναν τον Αμερικανό Πρόξενο στην Σμύρνη George Horton να γράψει: «Ένα από τα δυνατότερα συναισθήματα που πήρα μαζί μου απ' τη Σμύρνη ήταν το συναίσθημα της ντροπής, διότι άνηκα στο ανθρώπινο γένος».

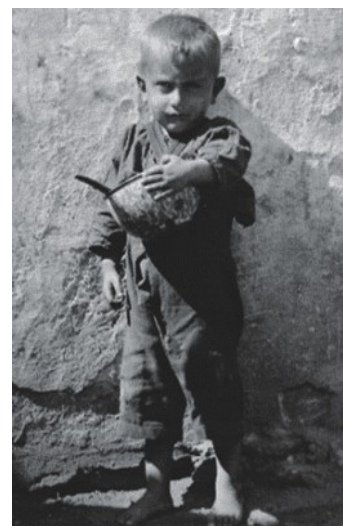
Οι πρόσφυγες ήρθαν σε μια χώρα μικρή και φτωχή. Οι συνθήκες ζωής τον πρώτο καιρό ήταν τραγικές. Η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και οι άλλες πόλεις περιτριγυρίζονταν από ατέλειωτα στρατόπεδα με σκηνές και ένα άθλιο δίκτυο ύδρευσης και αποχέτευσης. Το ψωμί που μοιράζονταν σε συσσίτια ήταν λιγοστό. Οι αρρώστιες, ο τύφος και η ευλογιά, θέριζαν τους δυστυχισμένους πρόσφυγες. Για να αποτραπεί ο κίνδυνος επιδημιών, αμερικανικές φιλανθρωπικές οργανώσεις δημιούργησαν υγειονομικό σταθμό (καραντίνα) στη Μακρόνησο. Άλλες οργανώσεις μοίραζαν φάρμακα και παρείχαν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους πρόσφυγες. Ένας σημαντικός αριθμός προσφύγων πέθαναν μέσα σ' ένα χρόνο από την άφιξή τους στην Ελλάδα.

Λένα Γερόσταθου

Ποια μουσεία μπορούμε να επισκεφτούμε για να γνωρίσουμε βιωματικά το ιστορικό μας παρελθόν; Ενδεικτικά...

- Μουσείο Μικρασιατικού Πολιτισμού «Μάκης Αγκούτογλου»
- Μουσείο Μικρασιατικής Εκστρατείας, ΕΣΤΙΑ Νέας Σμύρνης
- Μουσείο Μικρασιατικού Ελληνισμού «Φιλώ Χαϊδεμένου», Παγκόσμιο Πολιτιστικό Ίδρυμα Ελληνισμού της Διασποράς (Π.Π.Ι.Ε.Δ.) Δήμου Φιλαδέλφειας Χαλκηδόνος
- Κέντρο Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού (ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.) Δήμου Ν. Ιωνίας
- Έκθεση «ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ: Λάμψη - Καταστροφή - Ξεριζωμός - Δημιουργία», Μουσείο Μπενάκη και Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών (συνδιοργάνωση)

Γίναμε Λαογράφοι!

Ο Σταμάτης Βαλλιανάτος βρήκε την πιο νόστιμη συνταγή για αυθεντικά συμυρνείκια σουτζουκάκια!

Υλικά (για 4 μερίδες)

Για τα σουτζουκάκια:

1/2 κιλό κιμάς ανάμεικτος (μισός μοσχαρίσιος, μισός χοιρινός)

3-4 σκελίδες σκόρδο, λιωμένες

2 φέτες ψωμί, μουσκεμένες και καλά στυμμένες

1/2 κουτ. γλυκού κύμινο, φρεσκοτριμμένο

60 ml λευκό κρασί, ξηρό

80 ml ελαιόλαδο + για το τηγάνισμα

1 αυγό, ελαφρώς χτυπημένο

αλάτι, πιπέρι φρεσκοτριμμένο αλεύρι για το τηγάνισμα

Για τη σάλτσα:

500 γρ. ντοματάκια κονσέρβας, τριμμένα

1/2 κουτ. γλυκού ζάχαρη

1/8 κουτ. γλυκού κανέλα

1/8 κουτ. γλυκού κύμινο, σε σκόνη

80 ml ελαιόλαδο

2 κουτ. σούπας βούτυρο αγελάδας

αλάτι, πιπέρι φρεσκοτριμμένο

Εκτέλεση

Για τα σουτζουκάκια

- Σε ένα μπολ ανακατεύουμε καλά τον κιμά, το ψωμί, το σκόρδο, το αυγό, το κύμινο, το κρασί, το ελαιόλαδο και αλατοπίπερο. Ζυμώνουμε για 5-6 λεπτά, μέχρι να ενωθούν τα υλικά και να προκύψει ένα αφράτο μείγμα.
- Πλάθουμε το μείγμα σε σουτζουκάκια. Τα αλευρώνουμε ελαφρώς.
- Ζεσταίνουμε καλά ένα μεγάλο τηγάνι με βαρύ πάτο σε μέτρια προς δυνατή φωτιά και ρίχνουμε λίγο ελαιόλαδο ή βούτυρο.
- Βάζουμε τα σουτζουκάκια και τα σοτάρουμε, για να ροδίσουν ομοιόμορφα από όλες τις πλευρές. Τα τηγανίζουμε σε δόσεις, για να μην πέσει η θερμοκρασία του τηγανιού και κολλήσουν χωρίς να πάρουν χρώμα.
- Βγάζουμε τα σουτζουκάκια από το τηγάνι με τρυπητή κουτάλα και τα μεταφέρουμε σε χαρτί κουζίνας, ώστε να στραγγίξουν από το περιττό λίπος.

Για τη σάλτσα

- Σε μια ρηχή και φαρδιά κατσαρόλα ζεσταίνουμε το λάδι και το βούτυρο σε μέτρια προς δυνατή φωτιά, προσθέτουμε τα ντοματάκια με 1 φλιτζάνι τσαγιού νερό και, μόλις το υγρό πάρει μία βράση, ρίχνουμε τη

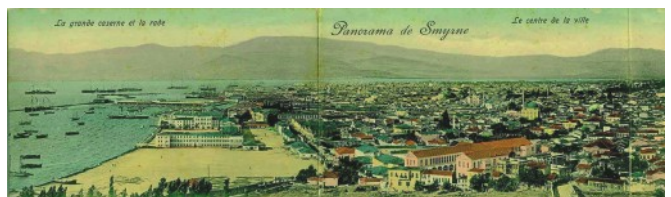

ζάχαρη, την κανέλα, το κύμινο, αλάτι και λίγο φρεσκοτριμμένο πιπέρι.

- Μετράζουμε τη φωτιά και σιγοβράζουμε τη σάλτσα, με ξεσκέπαστο σκεύος, για περίπου 5-6 λεπτά.
- Βάζουμε προσεκτικά τα σουτζουκάκια στην κατσαρόλα με τη σάλτσα και μαγειρεύουμε σε χαμηλή φωτιά για περίπου 5-6 λεπτά ακόμα, ώστε να ολοκληρωθεί το μαγείρεμά τους και να αναμειχθούν αρώματα και γεύσεις.

Για την ιστορική και φωτογραφική έρευνα βοήθησαν οι μαθήτριες και οι μαθητές:

Μαντώ Γεωργαντώνη, Πέτρος Γκίκας,, Δήμητρα Κόχειλα, Γιάννης Μεντζάς, Ναταλία Μοιρασγέτη, Άγγελος Μπελιάς, Δημήτρης Ντινόπουλος, Παναγιώτης Ολύμπιος, Χρύσα Παππά, Κωνσταντίνος Ραπαντζίκος, Γιώργος Σταυλάς.

Σμύρνη τότε... Izmir σήμερα...

Οι πολύτροποι μαθητές πειραματίζονται...

Φυσική

Με αφορμή τον νόμο του Ωμ, τα παιδιά ήρθαν λίγο πιο κοντά με την επιστήμη της Φυσικής χρησιμοποιώντας πολύμετρα για να μετρήσουν την ένταση και την τάση του ηλεκτρικού ρεύματος. Με την καθοδήγηση του καθηγητή κ. Χρυσόστομου Ξάνθου, τα παιδιά δημιούργησαν κυκλώματα αντιστατών σε σειρά και παράλληλα και τοποθετώντας σε διάφορες θέσεις αμπερόμετρα και βολτόμετρα, επαλήθευσαν με τις μετρήσεις τους αυτά που προηγουμένως υπολόγιζαν με τη βοήθεια των τύπων και των Μαθηματικών!

Την Παρασκευή 18 Μαρτίου 2022 μαθητές και μαθήτριες όλων των τάξεων του Γυμνασίου μας συμμετείχαν στον πανελλήνιο διαγωνισμό Φυσικής Αριστοτέλης 2022. Τον διαγωνισμό διοργάνωσαν το τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών και η Ελληνική Εταιρεία Φυσικής για την Επιστήμη και την Εκπαίδευση. Στον διαγωνισμό

διακρίθηκαν οι παρακάτω μαθήτριες και μαθητές:

Από την Α΄ Γυμνασίου

1. Αντωνόπουλος Ορέστης
2. Αφέντρας Δημήτριος
3. Βαλλιανάτος Σταμάτιος
4. Γεωργαντώνη Παναγιώτα
5. Ευθυμίου Χριστίνα
6. Μαγαλιός Κωνσταντίνος
7. Μαλίμογλου Καλλιόπη
8. Μπελιάς Ευάγγελος
9. Παπαχριστόπουλος Στυλιανός
10. Παππά Χρύσα
11. Σταυλάς Γεώργιος
12. Τράκας Δημήτριος
13. Τριανταφυλλίδη Σταυρούλα

Από τη Β΄ Γυμνασίου

1. Καπετάνιος Μιχαήλ
2. Λαζάρου Νικόλαος
3. Μάστορης Σωτήριος
4. Παπακωνσταντινόπουλος Παναγιώτης
5. Παπαχριστόπουλος Γεράσιμος

Από την Γ΄ Γυμνασίου

1. Ανδροβιτσανέα Κωνσταντίνα
2. Βατίστας Χαράλαμπος
3. Κολιοφώτη Δήμητρα
4. Κωσταρόπουλος Δημήτριος
5. Ραπαντζίκου Αθηνά
6. Ρούσσου Αγγελική
7. Σιακαβάρα Μαριαλένα
8. Χριστογιώργος Μιχαήλ

Μαθηματικά

Την Παρασκευή 12 Νοεμβρίου 2021 διεξήχθη στο αμφιθέατρο του σχολείου μας ο 1ος Μαθηματικός Διαγωνισμός της Πολύτροπης Αρμονίας. Το σχολείο μας και οι καθηγητές των Μαθηματικών καινοτόμησαν ξανά δημιουργώντας το δικό τους μαθηματικό διαγωνισμό. Σκοπός του διαγωνισμού είναι μέσα από τον υγιή ανταγωνισμό να συνδυάσει τη γνώση με τη διασκέδαση. Προκειμένου να το καταφέρουμε αυτό, δημιουργήθηκε ένας διαγωνισμός διαφορετικός από όλους τους άλλους, καθώς οι διαγωνιζόμενοι συναγωνίζονται κάτω από «αντίξοες» συνθήκες, όπως αγχωτική μουσική αλλά και τα βλέμματα όλων των υπολοίπων ομάδων που αποκλείστηκαν στον προκριματικό γύρο.

Στον φετινό διαγωνισμό συμμετείχαν οι ομάδες των τμημάτων της Β΄ Γυμνασίου που προκρίθηκαν από τους προκριματικούς γύρους του διαγωνισμού, οι οποίοι είχαν πραγματοποιηθεί νωρίτερα εντός των τμημάτων. Νικήτρια ομάδα του 1ου Μαθηματικού Διαγωνισμού της Πολύτροπης Αρμονίας ήταν η ομάδα "Χαλαρά σε λέω" από το τμήμα Β2 του Γυμνασίου μας. Συγχαρητήρια σε όλους τους συμμετέχοντες! Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για τον επόμενο Μαθηματικό Διαγωνισμό!

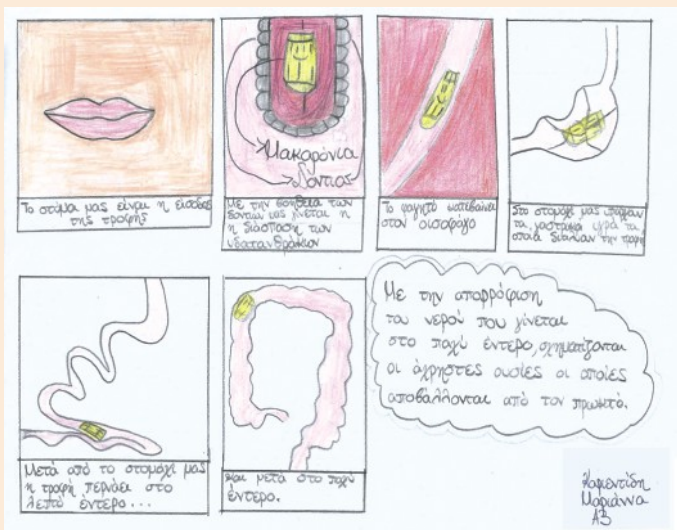

Βιολογία

Και κάπως έτσι το κεφάλαιο για το πεπτικό σύστημα φάνηκε στα παιδιά μας... παιχνιδάκι! Οι μαθήτριες και οι μαθητές της Α΄ Γυμνασίου δημιούργησαν με τη βοήθεια του καθηγητή τοτς κ. Γιάννη Μπάτση τον πεπτικό σωλήνα από ένα ρολό χαρτιού κουζίνας, πάνω στο οποίο σχεδίασαν τα όργανα σταθμούς του βλωμού!

Η Μαριάννα Καριεντίδη (Α3) ζωγράφισε ένα κόμικ που απεικονίζει το ταξίδι της τροφής μέσα στο σώμα μας!

Ταξιδιωτικές εμπειρίες

Α΄ γυμνασίου: Κύπρος

Την Πέμπτη 14 Απριλίου ξεκινήσαμε το πρωί, στις 5:00 π.μ. από το σχολείο για να πάμε στο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος». Η διαδρομή μας ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, καθώς όλοι αδημονούσαμε. Μόλις φτάσαμε στο αεροδρόμιο, και περάσαμε από τον έλεγχο, μαζευτήκαμε και αρχίσαμε να ψάχνουμε τα εισιτήρια, για να δούμε με ποιους θα καθόμαστε. Βγάλαμε αρκετές φωτογραφίες εκεί κοντά στα μαγαζιά του αεροδρομίου. Η άφιξή μας στην Λάρνακα της Κύπρου ήταν υπέροχη. Αμέσως επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν με σκοπό την επίσκεψη στο τζαμί. Στη συνέχεια είχαμε ελεύθερο χρόνο στη Λάρνακα και μετά από μία ώρα φτάσαμε στο ξενοδοχείο, όπου τακτοποιήσαμε τα πράγματά μας και πήγαμε στο σαλόνι του ξενοδοχείου, για να παίξουμε παλέρμμο και να ξεκουραστούμε!

Την επόμενη μέρα ετοιμαστήκαμε, μπήκαμε στο πούλμαν και φτάσαμε στη Λευκωσία. Η ξεναγός μάς ξενάγησε στην πόλη. Επισκεφτήκαμε τα Ενετικά Τείχη, είδαμε τον καθεδρικό Ναό του Αγίου Ιωάννη, το Αρχιεπισκοπικό Μέγαρο, τον Τύμβο της Μακεδονίτισσας, το οποίο είναι στρατιωτικό κοιμητήριο και ηρώο κοντά στο μοναστήρι της Μακεδονίτισσας. Καταλήξαμε για προσκύνημα στα φυλακισμένα μνήματα, όπου βρίσκονται οι τάφοι των εκτελεσθέντων από τους Άγγλους, αγωνιστών του Κυπριακού αγώνα (1955-1959). Μας παραχωρήθηκε χρόνος ελεύθερος στην πόλη. Επιστρέψαμε το απόγευμα στη Λεμεσό, δειπνήσαμε και διανυκτερεύσαμε.

Το Σάββατο, μετά το πρόγευμα αναχωρήσαμε για μια ολόημερη εκδρομή στην όμορφη πόλη της Πάφου. Διασχίζοντας τους απέραντους αμπελώνες και πορτοκαλεώνες του Φασουρίου, φθάνουμε στον Πύργο των Ιπποτών στο Κολοσσί. Επόμενος σταθμός μας το Αρχαίο Ελληνορωμαϊκό Κούριο. Εκεί είδαμε το σπίτι του Ευστολίου, τα λουτρά και το αρχαίο θέατρο. Περάσαμε από τις Αγγλικές βάσεις και σταματήσαμε για τις φωτογραφίες στην Πέτρα του Ρωμιού, όπου κατά την μυθολογία αναδύθηκε από τους αφρούς των

ιρίες! Οι πολυήμερες εκδρομές μας

κυμάτων, η θέα της ομορφιάς και του Έρωτα, η Αφροδίτη. Φθάνουμε στην Πάφο, όπου θα δούμε τους τάφους των βασιλέων, την έπαυλη του Διονύσου με τα μοναδικά σε ομορφιά ψηφιδωτά, την πεντάτρουλη Εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, την κατακόμβη της Αγίας Σολωμόνης και τέλος τη στήλη όπου ο Απόστολος Παύλος μαστιγώθηκε. Καταλήξαμε στο πανέμορφο λιμανάκι της Πάφου με το επιβλητικό της κάστρο. Αργά το απόγευμα επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο, δειπνήσαμε και διανυκτερεύσαμε.

Την τελευταία μέρα αναχωρήσαμε για Λεύκαρα, ένα γραφικό χωριό, ξακουστό για τα κεντήματά του τα γνωστά «λευκαρίτικα» και τα ασημικά του. Κατά την παράδοση ο Λεονάρντο ντα Βίντσι επισκέφθηκε το χωριό και παράγγειλε ένα τραπεζομάντιλο με παραδοσιακό κέντημα για τον Καθεδρικό ναό του Μιλάνου. Μεταφερθήκαμε στην Λάρνακα. Εκεί παραχωρήθηκε χρόνος ελεύθερος στην πόλη. Εν συνεχεία μεταφερθήκαμε στο αεροδρόμιο της Λάρνακας. Η διαδρομή από την Λάρνακα έως το αεροδρόμιο ήταν απίστευτη! Μαζί με τους καθηγητές βάζαμε τραγούδια και τραγουδάγαμε. Με το που φτάσαμε έγινε ο έλεγχος των εισιτηρίων και η επιβίβαση στο αεροπλάνο για την Αθήνα. Φτάσαμε στο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» και επιστρέψαμε στο χώρο του σχολείου με τις καλύτερες εντυπώσεις από την εκδρομή που πήγαμε.

Χρύσα Παππά

Μια εκδρομή... χίλιες αναμνήσεις!

Στις 14 Απριλίου οι μαθητές τις Α΄ Γυμνασίου αναχωρούμε ξημερώματα για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» και από εκείνη τη στιγμή ξεκινάει η τετραήμερη μας. Μετά από ένα πολύ καλό ταξίδι προσγειωνόμαστε στο αεροδρόμιο της Λάρνακας πρωί πρωί. Η πρώτη μας επίσκεψη ήταν στο τζαμί της Λάρνακας, που ήταν ένας πολύ εντυπωσιακός χώρος.

Ξημερώνει το επόμενο πρωινό 15 Απριλίου. Ήταν μια πολύ γεμάτη μέρα. Η πρώτη πόλη που επισκεφτήκαμε ήταν η Λεμεσός. Τα Ενετικά τείχη ήταν το πρώτο αξιοθέατο και στη συνέχεια ακολούθησε ο καθεδρικός ναός του Αγίου Ιωάννη. Η δεύτερη πόλη που επισκεφτήκαμε ήταν η Λευκωσία, εκεί είδαμε τα φυλακισμένα μνημάτα. Ήταν ένα πολύ συγκινητικό μνημείο διότι πίσω του κρύβετε μεγάλη ιστορία.

Το μεγαλύτερο κομμάτι της επόμενης μέρας το περάσαμε στην Πάφο. Επισκεφτήκαμε τον οίκο του Διονύσου με τα εκθαμβωτικά ψηφιδωτά. Στη συνέχεια πήγαμε στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής και στη κατακόμβη της Αγίας Σολωμόνης και τέλος επισκεφτήκαμε τη στήλη όπου μαστιγώθηκε ο Απόστολος Παύλος.

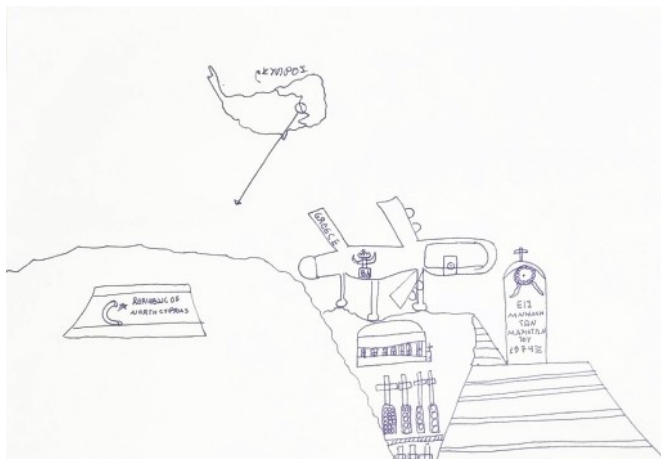
Η 17η Απριλίου ήταν και η τελευταία μέρα του ταξιδιού μας και φυσικά και η πιο στενάχωρη, γιατί θα τελείωνε αυτή η ωραία εμπειρία. Στην αρχή κάνουμε μια μικρή

στάση στη Λεμεσό και στη συνέχεια πήγαμε στα Λεύκα-ρα που ήταν και η τελευταία επίσκεψη που κάναμε. Και ήρθε η πιο στενάχωρη ώρα που θα έπρεπε να αποχαιρετήσουμε την Κύπρο για να γυρίσουμε πίσω στην Αθήνα. Τουλάχιστον θα έχουμε πάντα μαζί μας τις αναμνήσεις μας που θα μας θυμίζουν πως ήταν η πρώτη μας εκδρομή στο εξωτερικό με το σχολείο.

Δήμητρα Κόχειλα, Κωνσταντίνα Μπαλτά

Ζωγραφιά του Ιωάννη Ταμπουρέα

Ως μαθητής της Α' γυμνασίου, η εκδρομή στην Κύπρο με το σχολείο μου θα ήταν μία πρωτόγνωρη εμπειρία για εμένα αφού θα ήταν η πρώτη φορά που θα πήγαινα χωρίς τους γονείς μου στο εξωτερικό και την περίμενα με μεγάλη ανυπομονησία.

Έφτασε επιτέλους η στιγμή που θα συγκεντρωνόμασταν με τους συμμαθητές μου και τους καθηγητές-συνοδούς στο σχολείο, για να ξεκινήσει το ταξίδι μας. Από εκείνη τη στιγμή μου φαινόταν όλα υπέροχα: η μεταφορά μας με το πούλμαν, η άφιξή μας στο αεροδρόμιο, το αεροπλάνο, τα αστεία μας με τους φίλους μου, τα γέλια μας, η ανεμελιά μας και η προσμονή για όλα όσα θα ακολουθήσαν μετά...

Όταν φτάσαμε στο αεροδρόμιο της Λάρνακας, περιηγήθηκα κατά μήκος της παραλίας της πόλης. Την επόμενη μέρα επισκεφθήκαμε την πρωτεύουσα της Κύπρου, την Λευκωσία. Φτάσαμε μέχρι τα κατεχόμενα και ύστερα κάναμε βόλτες στην πλατεία Ελευθερίας, όπου αγόρασα πολλά σουβενίρ. Η Λευκωσία μου φάνηκε μια υπέροχη πόλη, με ωραία καταστήματα και ευγενικό κόσμο. Την τρίτη μέρα φτάσαμε στο λιμάνι της Πάφου και μπήκαμε

μέσα στην οικεία του Διονύσου. Την τέταρτη και τελευταία μέρα επισκεφθήκαμε τα Λεύκαρα, ένα ορεινό χωριό της Λάρνακας και περπατήσαμε στα λιθόστρωτα σοκάκια του.

Όταν επιστρέψαμε στην Αθήνα, αν και είμασταν όλοι κουρασμένοι, είχαμε την γλυκιά ανάμνηση απ' όλα όσα είδαμε και ζήσαμε ακόμη νωπή στη σκέψη μας. Αισθανόμουν πολύ όμορφα, δεν ήμουν λυπημένος που τελείωσε το ταξίδι μας, διότι ξέρω ότι θα πάω κι άλλα ταξίδια σε νέα μέρη τα επόμενα χρόνια.

Σωτήρης Μαντέλης

Φέτος είχα την ευκαιρία για πρώτη φορά να συμμετάσχω στην τετραήμερη εκδρομή που διοργάνωσε το σχολείο μου με προορισμό την Κύπρο. Υπήρχε αγωνιά αλλά όταν στις 14/3/2022 αποβιβαστήκαμε στο αεροδρόμιο της Λάρνακας μια αξέχαστη εμπειρία άρχισε. Ήταν η πρώτη φορά που βρισκόμασταν μόνοι μας τόσο μακριά από τους γονείς μας αλλά η τιμή που θα δίναμε στο σχολείο μας, αν ήμασταν φρόνιμα παιδιά, μας απέτρεψε από το να κάνουμε χαζομάρες. Η υπευθυνότητα των παιδιών, η βοήθεια των υπεύθυνων καθηγητών αλλά και η ξεναγός έκαναν αυτές τις τέσσερις μέρες να περάσουν πολύ γρήγορα. Κάθε μέρα είχαμε ξύπνημα στις 7:30, έπειτα πρωινό και μετά από τις 10 μέχρι το απόγευμα είχαμε ξενάγηση σε διάφορα αξιοθέατα αλλά και ελεύθερο χρόνο για φαγητό. Τέλος το βράδυ τρώγαμε στο ξενοδοχείο, όπως και το πρωί, και παίζαμε, τρέχαμε στην παραλία ή κάναμε βόλτα στην Λεμεσό, όπου μέναμε. Έτσι κύλησαν τέσσερις ξέγνοιαστες και αξέχαστες μέρες. Στις 17/4/2022 ήρθε η ώρα να αποχαιρετήσουμε με βαριά καρδιά την Κύπρο και να γυρίσουμε πίσω στην Αθήνα.

Παναγιώτης Πύλουρης - Ολύμπιος

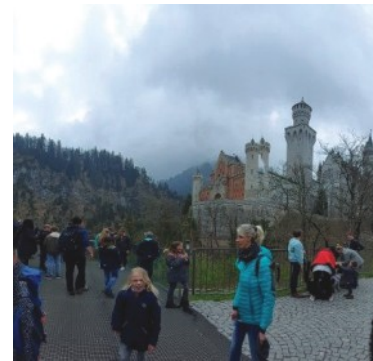
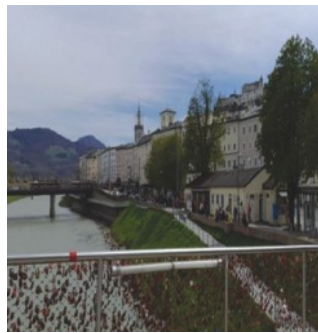
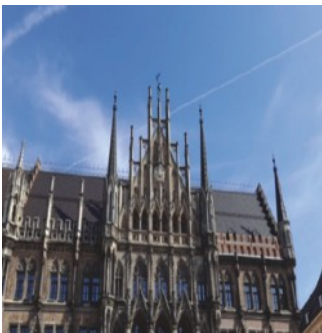
Β΄ γυμνασίου: Μόναχο

Λόγω της πανδημίας, η οποία επικρατεί σχεδόν τρία χρόνια, δεν πραγματοποιούνταν εκδρομές, με αποτέλεσμα η φετινή να αποτελεί μια μοναδική εμπειρία για όλο το Γυμνάσιο. Εμείς, η Β΄ Γυμνασίου είχαμε τη δυνατότητα να γνωρίσουμε την ιστορία και τον πολιτισμό της γερμανικής πόλης του Μονάχου. Όλα ήταν τόσο διαφορετικά και είχαμε ένα πλήρες πρόγραμμα. Οι μέρες πέρασαν γρήγορα και δεν θέλαμε να φύγουμε. Η αγαπημένη μου ανάμνηση είναι η επίσκεψή μας στο Salzburg της Αυστρίας, όπου υπήρχε η γέφυρα των λουκέτων Makartsteg, αλλά και στο αλατωρυχείο Salzlachbergwerk, που ήταν κάτι πρωτόγνωρο για εμάς. Η εκδρομή του Μονάχου θα είναι μια από τις καλύτερες αναμνήσεις αυτής της χρονιάς και ελπίζω οι επόμενες εκδρομές να είναι ακόμα καλύτερες!

Λουκία Καπλανίδη

Στο πλαίσιο των εκπαιδευτικών εκδρομών που πραγματοποιεί το σχολείο μας πριν την περίοδο του Πάσχα, η Β΄ Γυμνασίου επισκέφτηκε το Μόναχο της Γερμανίας από τις 14 Απριλίου μέχρι τις 18 Απριλίου. Την πρώτη μέρα επισκεφτήκαμε το γήπεδο της Bayern Allianz Arena και το μουσείο της BMW.

Την Παρασκευή εντύπωση μάς έκανε το γεγονός ότι ανεβήκαμε στο κάστρο της Disney, Neuschwanstein. Το κάστρο ήταν επιβλητικό, μεγαλόπρεπες και παραμυθένιο. Στο εσωτερικό του υπήρχαν ογκώδη έπιπλα του βασιλιά Λουδοβίκου, που προκαλούσαν δέος στο θεατή, καθώς έχουν αναπαλαιωθεί με αποτέλεσμα να βρίσκονται σε άριστη κατάσταση. Τα δωμάτια ήταν πολλά, ευρύχωρα με μεγάλα παράθυρα. Το κρεβάτι του και οι καρέκλες ήταν από μπλε υφασμάτινο υλικό που σε παρέπεμπαν σε ρομαντικές εποχές. Οι τοίχοι ήταν βαμμένοι με ζωντανά χρώματα και κυρίως μπλε.

ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

Την τρίτη μέρα επισκεφτήκαμε το στρατόπεδο συγκέντρωσης Dachau, καθώς και το μουσείο τεχνολογίας. Στο στρατόπεδο, μας έκανε αρνητική εντύπωση η βαρβαρότητα που αντιμετώπιζαν οι Γερμανοί τους κρατούμενους. Είδαμε τα κρεματόρια, τους φούρνους, τους θαλάμους αερίου καθώς και τα κρεβάτια τους. Επίσης είδαμε και μερικά από τα προσωπικά αντικείμενα των κρατούμενων, όπως τσατσάρες, φωτογραφίες ρολόγια, έγγραφα και ρούχα.

Η τέταρτη μέρα ήταν η μέρα που χαροποίησε τα περισσότερα παιδιά πιο πολύ από όλα τα μέρη που επισκεφτήκαμε. Πήγαμε στην Αυστρία, στο Αλατρωχείο και έπειτα στο σπίτι που γεννήθηκε ο Mozart. Στο αλατρωχείο, είχε τρενάκια και τσουλήθρες καθώς κατευθυνόμασταν όλο και πιο χαμηλά. Στο κατώτερο επίπεδο βρισκόταν μια λίμνη γεμάτη με νερό. Εκεί μας εξήγησαν

με αναλυτικό τρόπο τη διαδικασία με την οποία βγάζουν το αλάτι και το τρόπο δημιουργίας του αλατρωχείου έτσι ώστε να είναι κατάλληλο για ξεναγήσεις.

Ρένια Σμυρνή

Γ' γυμνασίου: Βρυξέλλες και Άμστερνταμ

Οι περισσότεροι αν όχι όλοι οι μαθητές του σχολείου μας, βιώνουν την εμπειρία των εκδρομών επανειλημμένα στη διάρκεια της σχολικής τους ζωής. Η δική μας γενιά, η γενιά της πανδημίας δεν μπόρεσε να χάσει αυτό το προνόμιο, καθώς ο κορονοϊός όχι μόνο μας απαγόρευσε τα ταξίδια αλλά και μας απομόνωσε κοινωνικά. Συνεπώς, το πλαίσιο στο οποίο πήγαμε την πενήνήμερη εκδρομή, ήταν αυτό των συμμαθητών που δε γνωριζότουσαν μεταξύ τους, και μπήκαν ξένοι σε ένα σχολικό να ταξιδέψουν... Στο τέλος όμως, αυτή η ιδιομορφία ήταν

εκείνη που κατέστησε την πενήνήμερη τόσο όμορφη και δημιουργική. Δε θα ξεχάσω από αυτό το ταξίδι, το συναίσθημα που ένιωσα, όταν γνώρισα σε βάθος τους συμμαθητές μου και κατάλαβα τι άνθρωποι με περιτριγυρίζουν τόσο καιρό... Ζηλεύω ειλικρινά την Α' και τη Β' Γυμνασίου που έχουν χρόνο και δύο εκδρομές μπροστά τους! Ας τα αξιοποιήσουν!

Θοδωρής Πιλάλης

Όλοι χρειαζόμαστε μία παύση από την καθημερινή ρουτίνα μας. Μία σχολική εκδρομή και πιο συγκεκριμένα στο εξωτερικό είναι το ιδανικό για να μας ξεκουράσει από τα μαθήματα. Η ουσία όμως αυτού του ταξιδιού δεν είναι μόνο η ξεκούραση των μαθητών αλλά και η εκμάθηση ξένων συνηθειών και παραδόσεων. Μέσα από το ταξίδι μας στο Βέλγιο είδαμε τον τρόπο ζωής των ανθρώπων, μάθαμε την ιστορία τους και γνωρίσαμε τις παραδόσεις τους περνώντας διασκεδαστικά μαζί με τα άτομα που μας είναι πιο οικεία, τους συμμαθητές μας. Είδαμε εικόνες τελείως διαφορετικές από την Ελλάδα, μαγευτικά τοπία και πάρκα, που με λουλούδια μάς έκαναν να θέλουμε να μείνουμε περισσότερο. Οι άνθρωποι ήταν πολύ ευγενικοί, έτοιμοι να μας βοηθήσουν σε οτιδήποτε θα χρειαζόμασταν. Είναι καλό να ταξιδεύουμε, να μαθαίνουμε πως ζούνε και οι υπόλοιποι άνθρωποι σε αυτόν τον κόσμο. Ήταν μια εμπειρία που θα ήθελα να την ξαναζήσω και θα διατηρήσω για πάντα στη μνήμη μου!

Αναστασία Κουνάβη

Από την αρχή της χρονιάς υπήρχε μια έντονη διαφωνία σχετικά με το αν θα πηγαίναμε τελικά πενήνήμερη ή όχι. Και όπως σε κάθε τέτοια περίπτωση, υπήρχαν οι βρυξελλο-λάτρες και οι βρυξελλο-μάχοι.

Όταν όμως λάβαμε τις ανακοινώσεις και νίκησαν οι βρυξελλο-λάτρες, τότε ξεκίνησε και η αντίστροφη μέτρηση. Μια αντίστροφη μέτρηση που εισέβαλε σε κάθε πτυχή της ζωής μας: στις συζητήσεις στο διάλειμμα και στο μάθημα, στα κινητά μας, έγινε σχεδόν κοινή για

όλους μας συνήθεια, έγινε τρόπος ζωής.

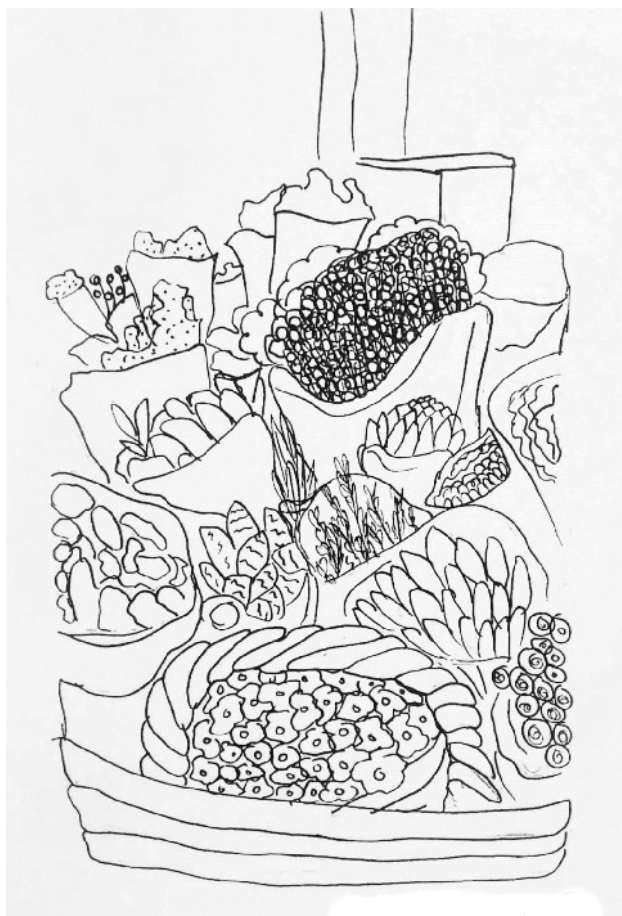
-Ποσό έχουμε σήμερα;

-18, σε 27 ημέρες θα είμαστε στις Βρυξέλλες.

Παιδιά από το σχολικό ρώτησαν αστειευόμενα «Αθηνά, πόσες μέρες έχουν μείνει για την εκδρομή;» και εγώ απαντούσα με ακρίβεια ωρών. Είχε καταλήξει να είμαι αστεία πλέον, πράγμα σχεδόν ανησυχητικό. Μα κανείς μας δεν θα καταλάβαινε ποσό πολύ άξιζε κάθε δευτερόλεπτο της αντιστροφής αυτής μέτρησης μέχρι την τελευταία μέρα της εκδρομής.

Την ημέρα της αναχώρησης ξυπνήσαμε στις 3:00 το πρωί. Οι βαλίτσες ήταν έτοιμες εδώ και μερικές ώρες. Όταν φτάσαμε στο σχολείο και συναντηθήκαμε όλοι είχαμε ήδη ξεχάσει τους γονείς και τα σπίτια μας... Πέντε μέρες στο εξωτερικό με τους φίλους μας, αυτό έμοιαζε με όνειρο!

Και έτσι ξεκίνησε μια εκδρομή γεμάτη αμέτρητες βόλτες και ατελείωτη εξερεύνηση των κάτω χωρών, πέντε μέρες γέλιου αλλά και εξάντλησης, πλάκας και παιχνιδιού.

Ζωγραφιά της Αθηνάς Ραπατζίκου

Μπορεί να ξυπνούσαμε στις 19:00 και να κοιμόμασταν στη 1:00, μα κάθε μέρα ξυπνούσαμε με την ίδια αγωνία και ενθουσιασμό και κοιμόμασταν με την ίδια γλυκιά εξάντληση. Γιατί ανάμεσα στα «τώρα θα πάμε εκεί» και «να έχετε γυρίσει εδώ μέχρι τις παρά δέκα» και «η διαδρομή είναι 2 ώρες περίπου» χώρεσαν ατέλειωτες στιγμές, στιγμές αξέχαστες, μοναδικές, στιγμές που φυλάξαμε μέσα στην καρδιά μας και χαράξαμε στη μνήμη μας. Στην εκδρομή δημιουργήθηκαν αναμνήσεις, αναμνήσεις που δεν μπορούν να περιγραφούν με όσες λέξεις ξέρω, μάθω ή φτιάξω, γι' αυτό και δεν θα προσπαθήσω να τις αφηγηθώ.

Και όσο πλησίαζε η μέρα της αποχώρησης αυτό το γλυκόπικρο συναίσθημα της επιστροφής στις οικογένειές μας άρχισε να γιγαντώνεται. Μπορεί όλα αυτά να φαίνονται γλυκανάλατα και ξεπερασμένα μα αυτό δεν ισχύει για παιδιά σαν εμάς, που είχαμε να «ξεμυτίσουμε» από το σπίτι και να δούμε τους φίλους μας χωρίς μάσκα εδώ και δύο χρόνια. Το σίγουρο είναι ότι τουλάχιστον ένα δάκρυ κύλησε στα μάγουλα όλων μας στο τέλος, όταν συνειδητοποιήσαμε ότι αυτό θα το ξαναζήσουμε σε έναν χρόνο... Κλείνοντας αυτό το άρθρο κάνω μια ευχή: στην Α' λυκείου να δυσκολευτώ ακόμη περισσότερο να περιγράψω τις στιγμές της πενταήμερης εκδρομής μας!

Αθηνά Ραπατζίκου

DIY! Οι πιο νόστιμες συνταγές μαγειρικής!

Ο Οδυσσέας Αναγνωστάκης (Γ2) μας προτείνει τις πιο ιδιαίτερες και εντυπωσιακές συνταγές μαγειρικής και μας υπόσχεται ότι θα γλύφουμε τα δάχτυλά μας...!

Συνταγή Νο1:

Εκλέρ

Χρόνος εκτέλεσης: 30'

Χρόνος ψησίματος: 30'

Δυσκολία: 3/10

Ποσότητα 15-20 εκλέρ

Υλικά

Για την κρέμα κακάο

- 50 γρ. κορν φλάουρ
- 500 γρ. γάλα (3,5% λιπαρά)
- 175 γρ. ζάχαρη κρυσταλλική
- 75 γρ. κακάο
- 50 γρ. βούτυρο, παγωμένο
- 1 κ.γ. εκχύλισμα βανίλιας

Για τη ζύμη

- 250 γρ. νερό
- 110 γρ. βούτυρο
- 1/2 κ.γ. αλάτι
- 1 1/2 κ.γ. ζάχαρη κρυσταλλική
- 130 γρ. αλεύρι γ.ο.χ.
- 4 αβγά, μεγάλα
- 1 κρόκο αβγού, αραιωμένο σε 1 κ.σ. νερό

Για την επικάλυψη

- 250 γρ. κουβερτούρα, λιωμένη
- (προαιρετικό) αμύγδαλο φιλέ, καβουρδισμένο

Μέθοδος εκτέλεσης

Για την κρέμα κακάο

- Σε μία κατσαρόλα προσθέτουμε τα 400 γρ. γάλα, τη ζάχαρη, το κακάο και μεταφέρουμε την κατσαρόλα σε μέτρια φωτιά. Τα 100 γρ. γάλα τα προσθέτουμε στο μπολ με το κορν φλάουρ.
- Προσθέτουμε το εκχύλισμα βανίλιας και, όταν το μείγμα πάρει βράση, προσθέτουμε το κορν φλάουρ που έχουμε αραιώσει με γάλα. Ανακατεύουμε με ένα

σύρμα μέχρι να πήξει η κρέμα.

- Αφαιρούμε την κατσαρόλα από τη φωτιά και προσθέτουμε το βούτυρο.
- Ανακατεύουμε για να ομογενοποιηθούν τα υλικά και μεταφέρουμε την κρέμα κακάο σε ένα μπολ.
- Σκεπάζουμε με μεμβράνη φροντίζοντας να εφάπτεται στην επιφάνειά της, ώστε να μην κάνει κρούστα. Τη βάζουμε στο ψυγείο για να πήξει.

Για τη ζύμη

- Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 190οC στον αέρα.
- Σε μία κατσαρόλα προσθέτουμε νερό, το βούτυρο, τη ζάχαρη, αλάτι και μεταφέρουμε την κατσαρόλα στη φωτιά.
- Μεταφέρουμε το μείγμα στο μίξερ και χτυπάμε για 1-2 λεπτά, για να κρυσώσει.
- Στη συνέχεια, προσθέτουμε ένα ένα τα αυγά. Περιμένουμε να απορροφηθεί το ένα, για να βάλουμε το επόμενο.
- Στρώνουμε σε δύο ταψιά από μία λαδόκολλα και με το κορνέ σχηματίζουμε τα εκλέρ.
- Αλείφουμε με ένα πινέλο με τον αραιωμένο κρόκο αυγού και ψήνουμε για 30 λεπτά.
- Όταν είναι έτοιμα, τα αφήνουμε να κρυσώσουν καλά.

Για την επικάλυψη

- Βάζουμε νερό σε μια κατσαρόλα να βράσει και βάζουμε την κουβερτούρα σε μια άλλη μικρότερη
- Χρησιμοποιούμε την μέθοδο bain marie για να λιώσουμε την σοκολάτα

Για τη συναρμολόγηση

- Κάνουμε δύο τρύπες από την κάτω πλευρά των εκλέρ με ένα μαχαίρι και γεμίζουμε τη ζύμη με την κρέμα κακάο.
- Σερβίρουμε με λιωμένη σοκολάτα και φιλέ αμυγδάλου.

Συνταγή Νο2:

Μακαρόνια χειροποίητα στον φούρνο

Χρόνος εκτέλεσης: 3 ώρες (με την αναμονή)

Χρόνος ψησίματος: 15' -20'

Δυσκολία: 6/10

Υλικά

- 400 γρ. αλεύρι
- 4 αυγά
- 200 γρ. ζαμπόν ψιλοκομμένο
- 5 φέτες μπέικον ψιλοκομμένες (προαιρετικά)
- 100 γρ. μοτσαρέλα τριμμένη
- 100 γρ. γκούντα τριμμένο
- 50 γρ. γραβιέρα τριμμένη
- 2 φρέσκιες ντομάτες ψιλοκομμένες
- 250 ml κρέμα γάλακτος

Μέθοδος εκτέλεσης

- Βάζουμε το αλεύρι σε ένα μπολ και κάνουμε μια «φωλίτσα» στο κέντρο.
- Στη «φωλίτσα» αυτή ρίχνουμε τα αυγά και ανακατεύουμε με πιρούνι, για όσο μπορούμε. Μετά ξεκινάμε να ζυμώνουμε με τον χέρι.
- Όταν η ζύμη γίνει ελαστική και μπορούμε να την πιέσουμε και να ξαναέρθει στην αρχική της θέση, είναι έτοιμη.
- Βάζουμε τη ζύμη στο ψυγείο για 2 έως 24 ώρες (όσο

περισσότερο τόσο το καλύτερο...).

- Όταν βγάλουμε τη ζύμη από το ψυγείο, την κόβουμε κατά προτίμηση σε 4 ίσα κομμάτια.
- Για να πλάσουμε τη ζύμη, χρησιμοποιούμε την ίδια τεχνική με την οποία ανοίγουμε φύλο ή την βάζουμε σε κάποια μηχανή παρασκευής φύλου.
- Ανοίγουμε τα φύλλα τόσο, ώστε να μπορούμε να διακρίνουμε ελαφριά το χέρι μας, αν το βάλουμε από πίσω.
- Στη συνέχεια διπλώνουμε τα φύλλα και κόβουμε εύκολα και γρήγορα τα μακαρόνια σε ίσες λωρίδες. Δεν ξεχνάμε να τα αλευρώσουμε!
- Βάζουμε καλά αλατισμένο νερό να βράσει σε μια κατσαρόλα.
- Μόλις το νερό βράσει, βάζουμε τα μακαρόνια ½ λεπτό περίπου (επειδή δεν έχουν αποξηραθεί δεν χρειάζονται βράσιμο για πολλή ώρα. Θα είναι έτοιμα, όταν τα δούμε να ανεβαίνουν στην επιφάνεια! Τότε τα αποσύρουμε από τη φωτιά και τα στραγγίζουμε.
- Στην συνέχεια παίρνουμε ένα τηγάνι και τσιγαρίζουμε το ζαμπόν και το μπέικον. Δεν χρειάζεται λάδι, καθώς το μπέικον θα βγάλει το δικό του λίπος, το οποίο θα δώσει εξαιρετική γεύση στα ζυμαρικά μας!
- Σε ένα πυρίμαχο σκεύος / ταψάκι βάζουμε τα μακαρόνια, την τομάτα και το μπέικον. Ανακατεύουμε και προσθέτουμε από πάνω τα τυριά. Τέλος, ρίχνουμε την κρέμα γάλακτος προσεκτικά, ώστε να πάει παντού.
- Ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο στους 180οC για 10' περίπου ή μέχρι να ροδίσουν τα τυριά από πάνω.

Καλή απόλαυση!

Ώρα για παιχνίδι!

Ποιος είναι καλός στο Sudoku;

Εύκολο

	4		8	2	7		1	3
		1		4				
6	7	2		3	1	9		4
7	6		1					
	1		9		2			
		8			4	5	6	1
		6	2		8		4	5
1		7				8		
	8			5			9	6

Μεσαίο

	7			9				
		2				4	9	
				8				
		8	4			9	6	
6		1	9	2				
			7	6	3			5
	2					6		
	9			7	2		3	1
1	6	3	5			8		

Δύσκολο

2	6		3	8				5
5	8				2	6		3
		4					1	7
	1				4	9		
	5	7	1				2	
		6					8	
1	3		9			7		
				3				9

Πόσο σου πήρε για να τα λύσεις;

Λύσεις

Εύκολο

5	4	9	8	2	7	6	1	3
8	3	1	6	4	9	2	5	7
6	7	2	5	3	1	9	8	4
7	6	3	1	8	5	4	2	9
4	1	5	9	6	2	3	7	8
9	2	8	3	7	4	5	6	1
3	9	6	2	1	8	7	4	5
1	5	7	4	9	6	8	3	2
2	8	4	7	5	3	1	9	6

Μεσαίο

4	7	5	3	9	6	2	1	8
3	8	2	1	5	7	4	9	6
9	1	6	2	8	4	7	5	3
7	3	8	4	1	5	9	6	2
6	5	1	9	2	8	3	7	4
2	4	9	7	6	3	1	8	5
5	2	7	8	3	1	6	4	9
8	9	4	6	7	2	5	3	1
1	6	3	5	4	9	8	2	7

Δύσκολο

2	6	9	3	8	7	1	4	5
4	7	3	5	1	6	2	9	8
5	8	1	4	9	2	6	7	3
6	9	4	8	2	3	5	1	7
8	1	2	7	5	4	9	3	6
3	5	7	1	6	9	8	2	4
9	4	6	2	7	5	3	8	1
1	3	5	9	4	8	7	6	2
7	2	8	6	3	1	4	5	9

ΓΥΜΝΑΣΙΟ:

2105820076

gymnasio@politropiarmonia.gr

ΛΥΚΕΙΟ:

2105820097

lykeio@politropiarmonia.gr

www.politropiarmonia.gr